

UTRIP DRAVOGRADA

Letnik III | št. 010 | oktober 2025

NAŠI JUNAKI
IVO PODGRAJŠEK
NA KILIMANDŽARU

AKTUALNO
70 LET VRTCA
DRAVOGRAD

OBRAZI DRAVOGRADA
KMETIJA KLANČNIK

AKTUALNO
OKTOBER, MESEC
POŽARNE VARNOSTI

KOLENDAR PRIREDITEV V MESECU OKTOBRU

ZGODOVINA
100-LETNICA SMRTI
BARONA KOMETRA

SHOD ČAROVNIC

30. 10. OD 17.00 DO 20.00
DVORANA ŠPIC D DRAVOGRAD

strašljivo prizorišče | Gozd strahov (iz oddaje Slovenija ima talent) | Hiša groze
čarovniški bungee trampolin | začarani tatooji | Fotokišta
čarovniški prigrizki in napoji

Vstopnina za velike čarovnike in čarovnice je 5 €
(otroci do 15 let brezplačno)

Kazalo

- 3 Uvodnik in kazalo
- 4 Županova stran
- 5 Občinske novice
- 6 Naši Junaki: Ivo Podgrajšek na Kilimandžaru
- 8 Obrazi Dravograda: Kmetija Klančnik
- 12 Zgodovina: 100-letnica smrti našega barona Kometra
- 17 Aktualno: Mesec požarne varnosti
- 18 Aktualno: 70 let Vrtca Dravograd
- 19 Novice
- 20 Iz osnovnih šol
- 22 Dom starostnikov Črneče
- 24 Društvo upokoјencev
- 25 Kultura
- 26 Napovednik dogodkov
- 30 Zadnja stran

Lidija Štruc

Zgodbe, ki so del nas

Dragi bralci, ob prevzemu vloge odgovorne urednice sem se spraševala, kaj naj bi ta časopis zares pomenil. Odgovor je preprost – naj bo naš list, ki ga odpremo z veseljem in v katerem najdemo zgodbe, ljudi in kraje, ki nas povezujejo in so nam blizu.

Rada bi, da časopis ostane blizu vam, bralcem. Da v njem najdete tisto, kar potrebujete – informacije o dogajanju v kraju, pa tudi majhne utrinke, ki vas nasmejijo ali spomnijo na lepe trenutke. Ni nujno, da gre vedno za velike stvari; pogosto so prav drobne zgodbe tiste, ki nas najbolj povežejo. In prav v tem je čar lokalnega časopisa – v iskrenosti in bližini, ki ju ne more nadomestiti noben velik medij.

Ne bom obljubljala velikih sprememb čez noč. Obljubim pa, da se bom trudila poslušati. Da bom vesela vsakega predloga, zapisa, fotografije ali spomina, ki ga boste želeli deliti. Časopis raste skupaj z vami – vsak prispevek je kot kamenček v mozaiku, ki šele skupaj tvori sliko našega skupnega življenja. In verjemite, prav vsak kamenček šteje, saj se včasih prav v najmanjši zgodbi skriva največ topline.

Zato vas vabim, da kdaj primete za pero ali tipkovnico in delite kakšno svojo zgodbo. Nič hudega, če ni popolna – pomembno je, da je iskrena. Vesela bom tudi, če boste z nami delili ideje, ki bi lahko obogatile naš časopis. Skupaj lahko poskrbimo, da bo ostal prijeten kotiček, kamor radi pokukamo ob jutranji kavi ali večernem počitku, in kjer bomo vedno našli nekaj, kar nas spomni, da smo del iste skupnosti.

Hvala, ker ga berete in s tem podpirate delo, ki ga ustvarjamo za naš kraj. Skupaj bomo poskrbeli, da bo ostal naš skupni prostor, kamor se bomo radi vračali.

Fotografija na naslovnici

Vrtec Kronica v jesenskem času. Vrtec v Dravogradu praznuje letos 70 let. Fotografijo je posnel Tomo Jeseničnik.

Uredništvo

Odgovorna urednica
Lidija Štruc

Izdajatelj
Občina Dravograd,
Trg 4. julija 7, Dravograd

Uredniški odbor
Maja Kovačič Tasič, Katja Čevnik,
Robert Preglau, mag. Jerneja Ravnik

Lektoriranje
Mira Mori

Tisk
Schwarz Print d.o.o.
Koprška 106/d, 1000 Ljubljana

Naklada
3.400
ISSN 2536-3840

www.utripdravograda.si
e-pošta: urednistvo@utripdravograda.si

Za točnost in vsebino objavljenih prispevkov odgovarjajo njihovi avtorji in ne izražajo nujno stališč uredništva.

Spoštovane občanke in občani!

Jesen ni le čas barv, ampak je tudi čas odločnosti – čas, ko zorijo sadovi našega trdega dela. In teh »sadox« je tudi zaradi vztrajnosti kar nekaj. Vsem pa je skupno to, da predstavljajo napredek naše lokalne skupnosti na vseh področjih in v vseh njenih delih.

Dravograd stopa naprej, z delom, ki pušča konkretne sledi.

Tokrat bi izpostavil projekte, ki izboljšujejo življenje v naši skupnosti. V preteklih tednih smo skupaj obeležili kar tri pomembne pridobitve: otvoritev obnovljene ceste na Libeliško goro, otvoritev ceste v Medvedovem grabnu in prihod nove zdravnice v naš Zdravstveni dom.

Nova cesta za Libeliško goro – več kot le asfalt. Na sončno septembrsko popoldne smo uradno predali namenu obnovljeno lokalno cesto v dolžini dobrih treh kilometrov, ki vodi na Libeliško goro. Ta infrastruktura je za tamkajšnje krajanke veliko več kot le povezava do doline – pomeni varnejši dostop, boljše povezanost in predvsem dostojno ureditev za ljudi, ki kljub vsem iz-

zivom ostajajo zvesti bivanju na podeželju. S tem smo uresničili več desetletij trajajočo željo po sodobni in varni prometni povezavi, na kar smo ponosni. Poseben pečat so dogodku dali prisotni številni krajanke. Vzdušje je bilo domače, veselo in ponosno – takšno, kot si ga želimo vedno, ko skupaj ustvarjamo nove zgodbe.

Še ena nova cesta je tudi v Krajevni skupnosti Šentjanž pri Dravogradu. Septembra smo namenu predali tudi obnovljeno, modernizirano in asfaltirano cesto Bukovska vas–Sv. Ožbolt (Medvedov graben). Obnova je zajemala razširitev vozišča, izdelavo podpornih zidov, številnih propustov in preplastitev z asfaltom. Uredil se je tudi hudournik, ki teče v večjem delu neposredno ob cesti in je v avgustovskih poplavih leta 2023 povzročil veliko škode na omejenih cestah.

Z veseljem sem s številnimi krajanke, Pihalnim orkestrom Šentjanž, Moškimi pevskim zborom Šempetrski pavri, učenci OŠ Šentjanž pri Dravogradu in predstavniki KS Šentjanž pri Dravogradu namenu predal ta cestni odsek. Številna udeležba je pokazala, kako pomembna je ta cestna povezava za ljudi, ki živijo ob njej.

Novi mejnik v zdravstvu – prihod nove družinske zdravnice. Oktober pa bo za našo občino še posebej pomemben tudi na področju zdravstva. V Zdravstvenem domu Dravograd bo ta mesec pričela z delom nova zdravnica družinske medicine

dr. Nežka Strmčnik, ob njej pa bo s samostojnim delom začela tudi specializantka družinske medicine dr. Tina Jamnik. Gre za rezultat večmesečnega sodelovanja med vodstvom Zdravstvenega doma, Občino Dravograd in seveda zdravniško stroko. Ta uspeh ni samoumeven – še posebej v časih, ko se po vsej Sloveniji soočamo s pomanjkanjem zdravnikov in je trenutno kar 143.000 oseb brez izbranega zdravnika. Zato je ta pridobitev za Dravograd še kako pomembna. Kot župan sem posebej ponosen, da smo z vztrajnostjo, dialogom in tudi odločnostjo uspeli zagotoviti boljšo dostopnost zdravstvenih storitev za naše občane, saj to pomeni, da bomo imeli v javni zdravstveni mreži pet družinskih zdravnic (dve koncesionarki in tri v Zdravstvenem domu) ter pediatrijo. K nam smo pred kratkim prvič v zgodovini občine pripeljali tudi program fizioterapije, delamo pa tudi na dodelitvi programa za ortodonta in še dodatnega programa fizioterapije. Kot župan verjamem, da razvoj občine ni zgrajen na velikih besedah, ampak na konkretnih dejanjih. In ko se uredi cesta, ko pride zdravnik, ko otroci v šoli dobijo novo streho ali starejši dobijo prijaznejše okolje – potem vemo, da gremo v pravo smer. Hvala vsem, ki verjamete v našo skupno zgodbo.

vaš župan
Anton Preksavec

foto: KOR TV

Otvoritev prenovljenega odseka ceste Libeliče – Trotov križ – Zelen Breg

V sredo, 10. septembra, je v prijetnem in sproščenem vzdušju potekala simbolna otvoritev prenovljenega odseka lokalne ceste Libeliče – Trotov križ – Zelen Breg. Dogodek je pritegnil številne krajanje in obiskovalce, ki so z veseljem pozdravili izboljšano prometno infrastrukturo, pomembno za večjo prometno varnost ter boljše povezanost med naselji.

Zbrane sta nagovorila župan Občine Dravograd Anton Preksavec in predsednik Krajevne skupnosti Libeliče Rok Plešivčnik. Kulturni prireditelj je dodal Nej Konečnik, ki je s harmoniko in pesmijo popestril uradni del otvoritve.

Prenova tega cestnega odseka predstavlja pomemben korak za lokalno skupnost, saj povezuje več manjših zaselkov z osrednjim delom kraja. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sodelovali pri izvedbi projekta, ter vsem, ki so se udeležili slavnostne otvoritve.

Občina Dravograd

Otvoritev novih padel igrišč v Dravogradu

V petek 22. avgusta smo v občini Dravograd s ponosom odprli novo športno pridobitev – dve sodobni igrišči za padel, šport, ki združuje dinamiko tenisa in skvoša ter postaja vse bolj priljubljen tudi pri nas. Gre za pomembno investicijo, ki bo omogočila rekreacijo širokemu krogu uporabnikov – tako športnim navdušencem kot vsem, ki si želijo aktivnega in zdravega preživljanja prostega časa.

Posebna zahvala gre podjetju Pisman d.o.o., sicer znanemu po svoji dejavnosti na področju hidravlike. Prepoznali so potencial padla in skupaj z Občino Dravograd poiskali primerno lokacijo za igrišči, ki se lepo vključujeta v okolje in sta namenjeni vsem prebivalcem regije.

Dogodek je dodatno obogatila prisotnost ekipe dobrodelne akcije »Srce v dresu«, ki s svojo energijo in srčnostjo zbira sredstva za nakup novega ultrazvočnega aparata za Oddelek za pediatrijo Splošne bolnišnice Slovenj Gradec. Cilj akcije je zbrati 100.000 €, zato vas vabimo k podpori! Častni pokrovitelj je slovenski nogometni reprezentant Jaka Bijol, ki je za to priložnost podaril svoj reprezentančni dres. Med vsemi, ki boste prispevali, bo novi lastnik dresa izžreban 8. oktobra 2025 v Slovenj Gradcu.

Po nagovorih župana Antona Preksavca in Veronike Pisman je sledil slavnostni prerez traku, s katerim sta igrišči tudi uradno zaživel. Obiskovalci so si nato lahko ogledali predstavitveni dvoboj profesionalnih igralcev padla, nato pa nadaljevali druženje ob prijetni pogostitvi.

Vse informacije glede uporabe padel igrišč (cena, možnosti izpisa ali nakupa loparjev) najdete na spletni strani padelplac.eu.

Občina Dravograd

Občina Dravograd šolarjem ponovno podarila zvezke, prvošolcem še knjigo

Občina Dravograd je vsem učenkam in učencem dravograjskih osnovnih šol in tistim iz občine, ki obiskujejo šole s prilagojenim programom, ob začetku novega šolskega leta 2025/26 podarila zvezke formata A4. Učenke in učenci prve triade so prejeli po tri, drugi pa po pet zvezkov. Veseli smo, da naslovnice zvezkov tudi to leto krasijo motivi, ki so jih ustvarili učence in učenci s pomočjo mentorjev. Letošnje prvošolke in prvošolce iz občine Dravograd pa so prijetno presenetili še z lepim darilom ob začetku šolskega leta. Vsem prvošolcem so podarili knjižno darilo, s katerim želijo spodbuditi njihovo ljubezen do branja in jih popeljati v svet domišljije. Prejeli so izvod knjige koroške avtorice Iris Golob z naslovom »Žabica Rozi«. Ta čudovita zgodba bo nedvomno razveselila najmlajše bralce in jih navdihnila za nadaljnje odkrivanje čarobnega sveta knjig. Naj bo to šolsko leto polno dobrih rezultatov in nepozabnih šolskih dogodivščin!

Občina Dravograd

Desetčlanska odprava na poti na najvišjo goro Afrike.

Na vrhu sem si dokazal, da leta niso ovira

Sedemdesetletni upokojenec Ivo Podgrajšek iz Dravograda se je pred kratkim vrnil iz Tanzanije z dosežkom, na katerega ni ponosen le sam, ampak tudi njegova družina in prijatelji.

besedilo: **Željko Kljajić** fotografije: **Ivo Podgrajšek**

Uspešno se je povzpел na Kilimandžaro (5.895 m), najvišjo goro Afrike. Svojo življenjsko zgodbo, priprave in doživetja na poti do vrha je delil v pogovoru za naš časopis. Ivo Podgrajšek je upokojenec, član Društva upokojencev Dravograd in Planinskega društva Dravograd. Velik del življenja je preživel na Švedskem, kamor ga je zanesla službena pot.

Ivo Podgrajšek, pri 70 letih ste se podali na osupljivo pustolovščino in osvojili Kilimandžaro – goro, ki jo mnogi mlajši le sanjajo. Kaj je bila vaša notranja motivacija in kako je ta podvig zaznamoval vaše življenje?

Najprej me je privlačil sam kontinent – Afrika. Bil sem že na več celinah, a v Afriki še ne, in to je bila moja tiha želja. Po upokojitvi sem začel aktivno živeti – hodil sem v gore, kolesaril, se veliko gibal, živel zdravo in se družil. Na enem izmed pohodov sem

spoznal planinko Andrejo Senica z Mute. Omenila mi je agencijo Izimaniya s Ptuja, s katero je tudi sama osvojila vrh Kilimandžara. To me je navdihnilo.

Za takšen podvig je potrebna dobra fizična in psihična pripravljenost. Kako ste se soočili s tema dvema izzivoma?

Največji dvom je bil, ali nisem morda prestar za takšen izziv. Poklic sem omenjeno agencijo in jih vprašal, ali je moja starost ovira. Povedali so mi, da nisem najstarejši – en Slovenec je vrh osvojil pri 77. letih! Rekli so mi, naj me ne bo strah – pomembna je volja, dobra telesna pripravljenost in predvsem psihična stabilnost.

Odločitev sem dokončno sprejel šele po enem letu. Prijavil sem se na odpravo in prejel vse informacije o pripravah, opremljenosti ter cepljenjih. Na začetku me je bilo kar nekoliko strah, nisem vedel, v kaj se pravzaprav podajam.

Ali ste se v življenju že soočili s podobnimi izzivi?

Mountain Climbing Certificate

This is to certify that

IVAN PODGRAJSEK
(Age 70)

has successfully climbed

Mount Kilimanjaro
TANZANIA

(The Highest Free Standing Mountain In The World)

to

Uhuru peak 5895m amsl
on

05-August-2025 07:45 AM

Kilimanjaro National Park

Jadi
CONSERVATION COMMISSIONER
TANZANIA NATIONAL PARKS

scan to verify

Ivo je prejel tudi pisno potrdilo o uspešno opravljenem podvigu.

Brez podpore domačinov ne bi šlo tako lahko.

Uspelo jim je, Kilimandžaro je osvojen!

Ne. Do takrat je bil moj najvišji osvojeni vrh Grossglockner, kamor me je peljal prijatelj Kadiš. Hvaležen sem mu, ker mi je s tem odprl pot do sanj, ki so se uresničile na vrhu Kilimandžara.

Kako so potekale priprave?

Nič posebnega. Vedel sem, da sem kondicijsko dobro pripravljen – veliko sem hodil, kolesaril in planinaril. Večji izziv je bila psihična pripravljenost in tveganje za višinsko bolezen. Na takšni višini (okoli 6.000 metrov) je zrak redek in težave so pogoste.

Agencija mi je svetovala, naj tik pred odpravo obiskujem bližnje tritisočake, kar naj bi pripomoglo k boljši aklimatizaciji. Možna je tudi uporaba posebnih hipoksičnih komor za višinsko pripravo.

Med pripravami sem spoznal nekaj članov odprave. Ena izmed udeleženk – žal – ni dosegla vrha in se je morala predčasno vrniti v dolino.

Kako je potekala pot do vrha?

Do višine 2.700 m smo hodili skozi tropski gozd – videli smo opice in drugo divjad. Območje pod goro je del nacionalnega parka, kjer veljajo stroga pravila – ni dovoljeno prinašati plastenk, snemanje z droni je prepovedano ipd. Vstopnina v park znaša kar 900 dolarjev.

Vsak član odprave – bilo nas je deset – je imel svojega nosača, ki je nosil 16 kg opreme, hrane in vode. Vodiči in pomočniki so

postavljali tabore (okoli 20 jih je bilo) in kuhali – hrana je bila zelo podobna naši.

Na baznem taboru na 3.700 m smo ostali dan dlje, da smo se fizično in psihično pripravili na naslednji vzpon – na 4.700 m. Zaradi redkega zraka smo opravili dva aklimatizacijska pohoda do 4.000 m in se vrnili nazaj v tabor.

Ste kdaj pomislili, da bi odnehali?

Ne. Niti enkrat. Moram pohvaliti organizatorja, ki se je res potrudil, da bi uspelo vsem. Njegov uspeh je bil tudi naš. Bili smo izčrpani – posledice višinske bolezni smo čutili vsi, a različno močno.

Vzpon iz 4.600 na 5.895 m je trajal skoraj vso noč – približno šest ur. Ko smo prispeli na rob kraterja (Kilimandžaro je ugasli vulkan), na 5.600 m, smo prvič videli njegovo veličino – krater je velik kot Dravograd. Povsod je led, čudoviti ledeniki in nepozabni razgledi. Pravi čudež narave.

Najtežji del je bil zadnji vzpon, kjer odstopi največ ljudi. Tempo hoje določa vodič – zelo počasen, enakomeren. Izstopi iz kolone skoraj niso dovoljeni – če želiš na stranišče ali fotografirati, moraš iz vrste in potem na konec, kar je izjemno naporno.

Kako bi opisali svoje občutke, ko ste stali na vrhu?

Ko sem stal na vrhu in zagledal sončni vzhod nad Afriko, sem bil hkrati izmučen in nepopisno srečen. To je trenutek, ki ga

bom nosil v srcu do konca življenja. Predvsem pa dokaz, da leta niso ovira. Pritekle so solze sreče – še nikoli nisem tako jokal. Žarel sem od ponosa in veselja, da mi je uspelo. Zdaj vem, zakaj športniki jočejo ob svojih zmagah. Občutki so bili čudoviti. Vredno je bilo vsega truda. Dobil sem potrditev, da zmorem.

Če bi morali ta trenutek opisati z eno besedo – katera bi bila to?

Uspelo mi je!

Uspeh osvojitve vrha Afrike je zagotovo velika osebna potrditev. Ali razmišljate o novem podvigu? Morda na kak višji vrh?

Trenutno ne. Ostalo mi je še nekaj kontinentov, kjer še nisem bil. Na primer v Avstraliji, kjer je najvišji vrh le okoli 2.000 metrov. A odprava tja bi bila cenovno zelo zahtevna.

Zgodba Iva Podgrajška ni le zgodba o osvojitvi gore. Je zgodba o človeku, ki si je upal stopiti izven cone udobja in dokazal, da nas prava volja lahko popelje kamor koli – tudi na streho Afrike. Njegov vzpon na Kilimandžaro je navdih za vse generacije, predvsem pa opomnik, da so največje ovire pogosto le v naših glavah.

Ivo Podgrajšek je s svojim podvigom dokazal, da človek nikoli ni prestar za sanje. Kilimandžaro zanj ostaja simbol vztrajnosti, poguma in življenjske radosti. ■

Ko se preteklost zlije s sodobnostjo

Kmečka hiša iz leta 1850 je še danes dom številčne družine.

Ob glavni cesti med Dravogradom in Ravnami na Koroškem, na edini ravnini ob železnici, državni cesti in reki Meži, stoji gospodarsko poslopje Kmetije Klančnik. Po vsej Koroški, pa tudi širše, je znana po turistični dejavnosti, ki jo poleg domačih dobrot odlikuje tudi gostoljubnost in neomajen vir idej, s katerimi na kmetiji iz generacije v generacijo potrjujejo sloves dobrih gospodarjev.

besedilo: Katarina Valentar fotografije: Katarina Valentar, arhiv družine Kogelnik

Priimek Kogelnik, ki ga ponosno nosijo tudi trije zadnji gospodarji kmetije, je star, nosijo ga praktično vsi, odkar kmetija obstaja. Kolikor je znanega iz zgodovinskih zapisov in pripovedovanja prednikov, začetki rodbine segajo v začetek 19. stoletja, korenine pa jih ponesejo preko sedanje avstrijske meje v okolico Šentpavla, od koder naj bi prišli prvi najemniki gospodarstva. Prva gospodarja kmetije sta bila Bartolomej in Agnes. Podrobnosti, kako sta preživljala svojo družino in gospodarila, niso znane, zagotovila pa sta naslednji rod in moškega potomca, Franca, ki je prevzel kmetijo in skupaj z ženo Francko nadaljeval kmetovanje. Sin Franc se je kasneje poročil z Ano, ta dva pa sta kmetijo predala v roke sinu Alojzu. Alojz in Marija sta bila oče in mama še živečega, 88-letnega gospodarja Jožefa. Jožef je skupaj z ženo Alojzijo gospodaril na kmetiji vse do sredine osemdesetih let preteklega stoletja, ko je na kmetiji vajeti v roke prevzel sin Marko, skupaj z ženo Marijano.

Tri v eni

Velikost kmetije se je z leti spreminjala, tudi zaradi nastalih političnih razmer. Kot povedo domači, so bile pod eno streho dolgo združene tri kmetije, Hrastnik, Robin in Kogelnik. Zaradi »nove oblasti« in tako imenovane agrarne reforme, ki je kmetom pobirala viške zemlje, so takratni gospodarji vso zemljo, ki ji je grozil odvzem, podelili med svoje polnoletne otroke. Tako so se kmetije v celoti ohranile, v času po osamosvojitvi pa tudi ni bilo potrebnega po-

stopka denacionalizacije. Jožefova sestra, ki je bila lastnica ene od prej omenjenih treh kmetij, ni pa imela otrok, je po smrti najemnikov njene kmetije, le-to podarila bratu Jožefu. Na tej kmetiji so kmalu zatem postavili tudi oboro za gojeno divjad. Kmetija Klančnik pa se je z Markovo poroko leta 1983 še nekoliko povečala, saj je žena Marijana dodala k celoti še svojo kmetijo.

Gospodarstvo trenutno obsega 100 hektarov površine, od tega je 20 hektarov najetih. Razpolagajo s tridesetimi hektari lastnega gozda, prav toliko je njiv, ki so v ravnini, 40 hektarov pa je pašnikov in travnikov, ki ležijo na pobočjih.

Štiri generacije

Mogočna lipa na dvorišču posesti sicer še ne kaže mnogo let, je pa srčen opomnik družine na rojstvo sina Mihe v letu 1989, ki že tri leta tudi vodi kmetijo. Oče Marko je namreč kmetijo pred tremi leti predal mlademu gospodarju, saj je, kot pravi, želel, da ima mlada nastajajoča družina svoj posel, svoj denar in tudi svoj prosti čas. Na kmetiji trenutno sobivajo štiri generacije Kogelnikovih. Stari oče Jožef, sin Marko z Marijano, vnuk Miha z Gabrijelo in pravnikinje Neja, Gaja in Lara. Da jim gre sobivanje dobro od rok, kažejo tudi široki nasmehi, ko se jim pridružiš v njihovi sredini. Občutka, kdo je glavni gospodar, ne moreš zaznati, saj delujejo kot eno. Res pa je, da po zgovornosti zagotovo ne grejo tekrovati z Markom, ki svoj igralski talent tudi sicer pogosto pokaže v dramskih vlogah na odru gledališke skupine iz domače krajevne skupnosti. Marko je

Gabrijela Kogelnik je mojstrica predelave mleka, izdelke pa preizkušajo hčerke.

Marko Kogelnik z vnukinjama.

namreč že vrsto let eden glasnejših členov Krajevne skupnosti Črneče, kamor njihova kmetija geografsko tudi spada. Trenutno je tudi predsednik omenjene krajevne skupnosti, videti pa ga je bilo mogoče tudi že v vlogi svetnika Občine Dravograd.

Razvoj

Nasploh so Kogelnikovi skozi desetletja dokazovali svojo sposobnost, družbeno angažiranost in močno narodno zavest. Franc Kogelnik je na Kmetiji Klančnik leta 1850 postavil obstoječo kmečko hišo, ki so jo sicer skozi leta prenavljali, vendar še danes ponazarja duh časa in močno voljo po spremembah na bolje. Leta 1888 je bil Franc tudi soustanovitelj prve slovenske hranilnice in posojilnice v takrat nemško govorečem Dravogradu. Mnogi kmetje so v tistem času prav zaradi slovenske posojilnice rešili svoje kmetije pred propadom in ohranili življenje vse do danes tudi v oddaljenejših krajih. Kot vedo današnji posestniki kmetije, se je z gradnjo hleva, ki ga je prav tako zgradil Franc, pravzaprav začelo obdobje uspešnega kmetovanja pri Klančnikovih. Tudi oče Jožef je izrazil svojo sposobnost z uvajanjem nove proizvodnje, postavitvijo hleva za prašiče, uveljavitvijo mlečne proizvodnje in z gradnjo obore za

divjad.

Lov kot delo, sprostitvev in hobi

Vsi Klančnikovi so predani lovci, lovec je bil že ded Alojz, lovec je tudi oče Jožef, pa brat Ivan in sin Miha, Marko pa je med drugim tudi starešina Lovske družine Libeliče. Lov je tudi sicer njegov najljubši hobi in kot rad pove, si edino na lovu privoščiti dober dopust. Zaradi gojenja divjadi je sicer puška njegova dnevna spremljevalka tudi na domači kmetiji. Lov je poleg veselja v domačo hišo in širšo turistično ponudbo prinesel tudi veliko dodano vrednost kmetije. Turistični vlakec, ki so ga leta 2007 spremili na prvo vožnjo, namreč popelje obiskovalce turistične kmetije do obore in do lesene hiške, kjer si lahko ogledajo številne divje živali. V obori se nahaja 150 jelenov in muflonov, ki ne le krasijo strmih terenov nad glavno cesto, ki vodi do Raven, pač pa so tudi odlična poslastica. Kmetija namreč vse od leta 2005 izvaja dopolnilno dejavnost predelave mesa, zato so tudi vsi krožniki z domačimi dobrotami dobesedno njihove domače dobrote.

Turistična kmetija

Na leto se na njihovi kmetiji oglasi nekaj tisoč gostov, ti prihajajo iz vseh delov Slovenije, pa tudi iz tujine. Poleg salam, želodcev,

vratovine, slanine, pršuta, pa v zadnjem času popularne mangalice, se na njihovih krožnikih najdejo tudi domači mehki feta siri, pa skuta in jogurti. Za predelavo mleka na kmetiji od leta 2011 skrbi najmlajša priženjena članica družine, Gabrijela. Kot pravi Marko, ki ima pri sprejemu gostov sicer pomembno vlogo, se jim je v družini zdelo zelo pomembno, da ima vsak svojo panogo, s katero se ukvarja. Tako mlada gospodarja skrbita za razvoj kmetije tudi v prihodnje, vse izdelke, ki jih je mogoče poskusiti na kmetiji, pa prodajajo tudi v trgovinah Koroške kmetijsko gozdarske zadruga, pa v Zadruzi v Selnici in v trgovinici na mejnem prehodu Radlpas. Avstrijci, povejo Kogelnikovi, so tudi sicer njihovi stalni gostje, ki z navdušenjem kupujejo in uživajo domače dobrote. K njim sodi tudi domač mošt. V kleti na Kmetiji Klančnik se ga v veselem vzdušju, ko se ljudje sprostijo, stoči kar nekaj litrov. Nasploh je znano, da se Kogelnikovi radi šalijo, tudi medsebojno dreganje za zabavo jim ni tuje. Z nasmehom se da vse bolje rešiti, pravi Marko. **»Tudi najtežje preizkušnje grede tako lažje mimo nas«.** Je pa v družini opaziti slogo, ki jim daje moč. Brez tega, pravi Marko, se na takem gospodarstvu ne da živeti. Velik vzor mu predstavlja družina Fratar, s katero prijate-

Domače dobrote so eden od zaščitnih znakov kmetije.

Lov je sestavni del več generacij Klančnikovih gospodarjev.

Vnukinja Gaja pomaga babici pri peki kruha.

Iluje že dolga leta. Združuje jih tudi lov, kjer si delijo mnoge modre izkušnje, predvsem pa Marko izjemno spoštuje dobroto in dobrotelost Fratarjevih. Kot pravi sam, se vsako dobro delo prej ali slej povrne, pomoč sosedu, prijatelju ali pa nekemu, ki je v stiski, pa gotovo ni dejanje brez dobrih posledic za oba.

Kmetica leta

Dokaz, da razmišljajo v pravo smer, so tudi priznanja, ki jim kdaj pa kdaj pozlatijo čas. Nazadnje jih je doletela posebna čast, pove Marko, saj je njegova žena Marijana osvojila naziv »Kmetica leta 2024«. Samo še en mesec bo nosila ta naziv, ko bo lento naj kmetice predala v druge roke. Preveč skromna se zdi Marijana v vsej svoji veličini kmečke žene, gospodinje, mame in babice. **»Izjemna čast in ponos je to za nas vse, da je moja žena prejela ta naziv!«,** pravi Marko, ki niti tokrat ne more mimo šale: **»Pravijo, da ženska podpira tri vogale pri hiši. Ni res! Štiri podpira! Saj je ves čas v hiši!«**

Čeprav skozi šalo, svojo ženo podpira in iskreno spoštuje. Marijana je bila v letošnjem letu tudi dobitnica Zlatega grba občine, ki ga ji je podelil župan Anton Preksavec. Tudi to gesto Kogelnikovi razumejo kot znak spoštovanja in podpore Marijaninemu delu. Marijana je kmalu po

poroki z Markom zapustila delovno mesto v Zadrugi in se v celoti posvetila delu na kmetiji in družini.

»Njeni so tudi prašiči v hlevu«, navrže Marko. 200 prašičev ni malo, kolone so zato pri Klančnikovih na vrsti vse leto, le v treh poletnih mesecih ne. Prav v teh dneh se je odprla glavna sezona kolin, saj mora biti do decembrskih praznikov vse pripravljeno za poslovna darila, pogostitve in vse ostalo. Zaloga nikoli ne sme poiti, saj so domače dobrote temelj turistične ponudbe. Priprava njihovih izdelkov temelji na tradicionalnem pristopu, vse se pripravlja še po starem, pripomnejo. Od kolin, kolikor jih pač lahko opravijo doma, do priprave, dimljenja in sušenja. Edino, kar kupijo, so začimbe. Nasploh jim opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji narekuje, da predelujejo doma vzgojene živali in njihove produkte.

Prihodnost

V velikem hlevu Klančnikovi redijo 90 glav živine. Štirideset krav molznic molzejo na molzišču, po deset naenkrat. Čeprav so bili pred leti druga slovenska kmetija, ki se je lahko pohvalila z robotom za popolno avtomatizirano molžo, se ta ni izkazala kot najboljša. Robot naj bi jim olajšal delo, pa so imeli več dela z vsemi opozorilnimi klici iz hleva, ki so se vrstili 24 ur na dan. Zato so robota po šestih letih uporabe zamenjali za

novo molzišče, ki jim na dan vzame po dve uri dela. Eno zjutraj in eno zvečer. Velik del pridelanega mleka na kmetiji tudi že predelajo.

Zdi se, da ima prav vsak Kogelnik na Kmetiji Klančnik svojo svoje veselje, svoje delo in zadolžitve. Delo, pravijo, smo si pošteno razdelili, moški se ne vtikajo v kuhinjo, ženske pa ne v traktorje. Nobena dama pri Klančnikovih menda ne prižge in vozi traktorja, stroji so rezervirani za moški del družine. Posodobitev strojnega in voznega parka je želja mladega gospodarja Mihe, ki na dobro vpeljanem gospodarstvu vidi nove izzive. Izzivi so sicer pred kmetijstvom v celoti, tudi z vsemi kontrolami, inšpekcijskimi nadzori, davčnimi posebnostmi in še čim. Tudi virusne bolezni, ki se zadnje čase nezadržno širijo po Sloveniji, jih skrbijo. Tudi zato so želje po obnovi hlevov in kakšni novogradnji še kako na mestu. Vsa dela opravijo sami, na pomoč jim vedno priskočijo tudi člani razširjene družine vsaj dveh generacij, zato se zdi, da jih prihodnost ne skrbi. Svetla prihodnost se nakazuje tudi zaradi šestih vnukinj, ki jih imata Marijana in Marko. Tri so doma na kmetiji, najstarejša med njimi pa ob zaključevanju osnovne šole že razmišlja o svoji prihodnosti. Izobraževalno pot si želi nadaljevati na veterinarski šoli, kar še posebej veseli dedka Marka. Življenje in delo na kmetiji zah-

Sodobna kmetijska mehanizacija služi tudi turističnim namenom.

Vsi izdelki so pripravljani na tradicionalen način in iz domačih sestavin.

Mlada družina Kogelnik z Nejo in Gajo.

teva vedno več znanja in primerne usposobljenosti, zato je pomembno, da imajo doma naslednike, ki bodo znali svoje delo oplemenititi tudi s primernim znanjem. Najmlajši deklici se navihano in brezskrbno podita okoli hiše ter med dvema štiri-nožnima prijateljskima. Na vsakem koraku Klančnikove kmetije je zaznati življenje. In veselje do življenja. Tega izkazuje tudi najstarejši član družine, 88-letni Jožef. Čeprav ga noge več ne ubogajo kot nekoč, ima še vedno tudi on svojo »čredo«. Če smo natančni, jato. Po dvorišču Kmetije Klančnik

se namreč sprehaja 20 pernatih prijateljic, za katere skrbi Jožef in mu v jeseni življenja predstavljajo posebno veselje. In seveda tudi skrb. Četudi konec dneva na kmetiji še ni vse postorjeno, Jožef skrbi, da so na varnem njegove indijske tekačice. Račke prido pobirajo nadležne polže, krasijo dvorišče in izpopolnjujejo pestro sestavo živali na kmetiji. Ugodna lega domačije ob vodi jim godi, hkrati pa imajo ves mir na tem svetu. Cesta, ki je nekaj vodila na Kmetijo Klančnik preko železnice, je namreč že nekaj let zaprta in tako neprevozna. Kmetija

je s tem dobila svoj mir in odmaknjenost, ki godi vsem prebivalcem kmetije, hkrati pa je tudi miren kraj za vse številne obiskovalce njihovega turizma.

Čeprav se bo najverjetneje priimek Kogelnik po številnih generacijah moških potomcev in naslednikov ob šestih vnukinjah umaknil novemu, se za prihodnost klenih gospodarjev ni bati. Veselje, srčnost, delavnost, sožitje in razumevanje so njihov zaščitni znak. In življenjsko vodilo. Iz tega se vedno rodijo najlepše zgodbe, prav take, kot je tudi zgodba kmetije Klančnik. ■

Vojno-zgodovinski filma

OSTRI VRH

12. oktober 2025 ob 18. uri

DOM BORCEV

Šentjanž pri Dravogradu.

DRAVIT
Dravograd

Zgodba o našem zadnjem baronu

Dravograd je uspel v 15 letih po prevzemu od Ministrstva za obrambo RS izjemno lepo obnoviti in očuvati Kometrovo dediščino, dvorec Pukštajn (ali Bukovje) pa je zagotovo eden najlepših tovrstnih objektov pri nas.

Na desnem bregu Drave, v majhni vasici Bukovje pri Dravogradu, stoji dvorec, ki je skozi stoletja nosil različne obraze – od srednjeveške utrbe do razkošnega plemiškega doma. V zgodovini slovenskih gradov se njegovo ime, Pukštajn, pojavlja ob boku večjih in znanih fevdalnih središč, a prav posebno poglavje mu je zapisala družina, ki je že na prvi pogled izstopala iz običajnih plemiških rodov. Prav 25. oktobra letos mineva 100 let od smrti zadnjega barona v Pukštajnu Hansa Kometra.

besedilo: Artur Švarc fotografije: Tomo Jeseničnik, JZ Dravit

Čeprav jih danes skoraj nihče več ne omenja, so Kometri med 1817 in 1932 v Pukštajnu pustili globoke sledi. Njihova zgodba je nenavadna, skoraj romaneskna – iz skromnih kmečkih korenin so se dvignili v baronske vrste, na svojem posestvu ustvarili enega najlepših dvorcev tistega časa in zgradili zbirko starin, kakršne si v slovenskih deželah ni mogel privoščiti skoraj nihče. A njihova pot se je končala tragično, z bankrotom, razprodajo zakladov in pozabo.

Danes bi bili Kometri za marsikoga le še opomba pod črto, če njihovi predmeti ne bi obogatili slovenskih muzejev in galerij. A ko se poglobimo v arhive, časopisne članke in drobce spominov, se pred nami izriše portret družine, ki je živela na presečišču podjetništva, plemstva in strasti do zgodovine. To je zgodba o vzponu in padcu baronov Kometer.

Pukštajn pred Kometri

Pukštajn se v virih pojavlja že v zgodnjem 13. stoletju, ko je bil na grebenu nad Dravo postavljen grad v lasti Andeških-Meranskih. Skozi stoletja so se lastniki menjavali, vključno z oglejskim patriarhatom, pozneje pa z rodbino Gaisruck. Srednjeveški grad je ostal sedež gospodstva vse do leta 1706, ko ga je uničil požar. Takrat so ga dokončno opustili in v dolini, tik pod ruševinami, je začel nastajati novi dvorec – udobnejši, primernejši za mirno življenje plemičev, ki so imeli raje salonsko razkošje kot vlažne grajske zidove. V 18. stoletju je Pukštajn doživljal menjave lastnikov, dokler ga ni kupil Dizma Popp. V njegovih rokah je ostal do začetka 19. stole-

tja, ko so ga usode pripeljale v stik z družino, ki bo v naslednjih stoletjih zaznamovala ne le ta dvorec, ampak tudi slovensko kulturno zgodovino. To so bili Kometri.

Prvi Kometri na Pukštajnu

Zgodba Kometrov se ni začela v grajskih dvoranah, ampak precej bolj skromno – v koroških Radišah, kjer se je rodil Simon Kometer (1735–1793). Bil je preprost tkalec, ki se je s pridnostjo in nekaj srečnimi okoliščinami povzpел višje, kot bi mu ob rojstvu kdo napovedal. V Celovcu je delal v napredni manufakturi nizozemskega podjetnika Jana Thyasa, ki je v habsburški monarhiji veljala za eno najmodernejših. Simon ni nikoli igral plemiča – za to ni imel ne položaja ne razloga – a postavil je temelje, na katerih so njegovi potomci zgradili plemiški sen.

Njegov sin Jurij (1777–1836) je bil tisti, ki je naredil odločilni korak. Bil je podjeten, spreten in je znal izkoristiti priložnosti, ki so se ponudile v času, ko se je stari fevdalni svet že majal. Sprva je bil oskrbnik na različnih gospodstvih, med drugim tudi na Pukštajnu, kjer je dobil prvi stik z dvorcem, ki bo kmalu postal njegov. Leta 1815 si je privoščil prvo večjo naložbo – kupil je gospodstvo Vodriž. A dve leti pozneje je sledil preobrat: z lastnikom Pukštajna, Dizmo Poppom, se je dogovoril za menjavo posesti. Ob dodatnem plačilu 11.000 goldinarjev je 11. januarja 1817 postal gospodar Pukštajna.

Jurij se je s tem premaknil iz kroga upraviteljev v krog lastnikov – in to ni bila mala stvar. Kar je za Prešerna pomenila ironija v verzih

Ploščni oklep Valentina Siebenbürgerja iz nekdanje zbirke barona Hansa Kometra z dvorca Pukštajn pri Dravogradu je bil pridobljen leta 1935. Gre za najpomembnejši primerek iz Kometrove zbirke orožja, hrani ga Narodni muzej in ga je po zaslugi tedanjega direktorja Josipa Mala pridobil po zelo zapletenem sodnem procesu. Pukštajnska zbirka orožja je tedaj kot celota pripadla Narodnemu muzeju in danes tvori jedro stalne razstave orožja in bojne opreme na Metelkovi v Ljubljani.

Edini ohranjeni portret Kometrovih, sinova Hans (levo) in Jurij Artur (desno) z očetom Janezom Krstnikom, ki je prvi pridobil baronski naziv.

o obogatelem kramarju, ki si kupi grad, je bil za Jurija resničnost. Postal je tisto, kar so v tistem času mnogi želeli biti: novopečeni graščak, ki se je želel primerjati s stari plemstvom.

Jurij je bil poročen z Marijo Dominiko Ramutschnig. V zakonu sta se rodila dva sinova: Janez Krstnik (1803–1880) in Jurij Jernej Jožef (1805–1877). Prav ta dva bosta nosila breme in priložnost družinskega vzpona. Od mladih let sta bila vzgajana kot »gospoda« – v okolju, kjer so sicer še vedno prevladovali plemiči z daljšimi rodovniki, a kjer sta lahko s pridnostjo in denarjem začela uveljavljati svojo lastno identiteto.

Janez Krstnik – boj za baronski naslov

Janez Krstnik, starejši Jurijev sin, je bil tisti, ki je najbolj odločilno zaznamoval prihodnost družine. Že kot mladenič je služboval kot okrajni komisar, najprej v Možberku, nato pa tudi doma na Pukštajnu. Kljub temu da se je fevdalni sistem bližal zatonu, je bil Janez po miselnosti konservativen: verjel je v moč tradicije, v veljavo plemstva in v pomen rodu. A imel je problem – Kometri niso bili stari plemiči. Njegov ded je bil tkalec, njegov oče »le« podjeten gospodar. Če je hotel, da ga okolica jemlje resno,

je moral pridobiti nekaj, česar denar sam ni mogel kupiti: baronski naslov.

Njegov boj za priznanje se je vlekel več let. Leta 1841 je na Štajerski gubernij poslal prošnjo za potrditev baronskega naziva, leto pozneje še eno. Njegovi dokazi so bili trhli – ded Simon ni imel plemiških korenin, a Janez je znal zaviti rodovnik tako, da je segal do izumrle rodbine Kometer von Trübein. V teh listinah se skriva veliko sumov, da je šlo za ponaredke ali vsaj moč-

V spomin ob 100. obletnici smrti Hansa Kometra bo v dvorcu Bukovje 24. oktobra od 15. do 18. ure potekal Grajski dan, ki ga pripravljajo dijaki Srednje šole Slovenj Gradec in Muta v sodelovanju z lokalnimi zavodi. Na Grajskem dnevu boste lahko поблиže spoznali dvorno dogajanje v obdobju življenja Hansa Kometra.

no prirejene genealoške konstrukte. A v tistem času so uradniki pogosto pogledali skozi prste, še posebej če je bila v igri tudi denarna »zahvala«.

Vztrajnost se je obrestovala. Leta 1848 sta Janez in njegov brat Jurij Jernej prejela potrditev, da sta zakonita naslednika baronskega rodu. Tako so Kometri postali baroni

– formalno priznani, čeprav z dvomljivimi temelji. A v očeh okolice je bila razlika ogromna, od tkalčevih potomcev do baronov s pečatom cesarja.

Janez Krstnik se je nato posvetil utrjevanju statusa. Leta 1836 mu je cesar Ferdinand dodelil gospostvo Pukštajn v fevd, leta 1851 pa je pri Francu Jožefu izposloval še potrditev dodatnih posesti. Vztrajno je gradil podobo starega fevdalca, čeprav se je družbeni red spreminjal. Ponosno je iskal dokumente, zbiral rodovnike in pripravljaval genealogije, ki naj bi dokazovale večstoletno kontinuiteto njegovega rodu. Njegov trud ni bil zaman: v očeh sodobnikov se je vse bolj uveljavljal kot plemič, ne kot povzpetic. Za naslednike je pripravil oder, na katerem bodo lahko igrali svojo vlogo – najprej kot graščaki, nato kot zbiratelji in mecenari.

Seltenheimska veja – stranska pot in tragičen konec

Janezov mlajši brat Jurij Jernej Jožef (1805–1877) se ni zadovoljil s tem, da bi živel v senci starejšega brata na Pukštajnu. Tudi on je želel imeti lastno graščino, kjer bi njegova družina ustvarila novo vejo rodu. Priložnost se mu je ponudila v 40. letih 19. stoletja, ko je imel v zastavi že Sel-

Dvorec je propadal skoraj 100 let, vse od bankrota Kometrovih, še bolj pa v času, ko je v njem stanovala jugoslovanska vojska.

Danes je dvorec Bukovje tudi muzej z različnimi sobami kot je na primer delovni kabinet Hansa Kometra.

Mnogo predmetov je bilo ali pridobljenih nazaj, ali pa vsaj spadajo v obdobje Kometrov.

tenheim, posest ob Vrbskem jezeru. Leta 1844 jo je dokončno odkupil in se odločil za obsežno obnovo.

Grad Seltenheim je bil v 18. stoletju zapuščen in skoraj razvaljen. Jurij Jernej ga je dal temeljito obnoviti, pri tem pa se je izkazal za presenetljivo treznega graditelja. Medtem ko je v habsburški monarhiji že divjala moda romantičnega historizma z neogotskimi stolpici in »pravljničnimi« rekonstrukcijami, je Kometer pristopil drugače. Njegova obnova je sledila podobi, kakršno je grad imel v 17. stoletju – preprosta, čista in brez nepotrebnih okrasov. Danes bi rekli, da je bil med pionirji konservatorskih načel, saj se je izognil tedanji navlaki in se raje držal zgodovinske verodostojnosti.

Jurij Jernej se je leta 1835 poročil z Marijo pl. Fritsch. Zakon je bil ploden – rodilo se jima je osem otrok. A kot se je včasih dogajalo, je kruta statistika otroške smrtnosti pustila globoke rane. Večina otrok ni dočkala odraslosti, edini sin, ki je preživel, je bil najmlajši – Jurij Leopold (*1859).

Jurij Leopold je izbral vojaško pot, tako značilno za plemstvo habsburške monarhije. Postal je nadporočnik, leta 1885 pa se je poročil z Ernestino Sofijo Friesach.

V zakonu so se rodili trije otroci: hčerka Sidonija Sofija (1886), še ena hči Ernestina, ki je umrla kmalu po rojstvu, in sin Karel (1890).

Sidonija se je poročila z Ludvikom Hansemannom, tudi vojakom, in družina je ostala povezana z vojaško tradicijo. Največ upanja so polagali v Karla – mladega nad-

poročnika, ki se je sprva preizkusil v mornarici, nato pa prestopil v 5. ulanski polk. A prva svetovna vojna je kruto presekala upe. Avgusta 1914, v prvih tednih spopadov, je Karel padel v Galiciji, truplo pa so prepeljali v Gradec.

Tragično je, da je ves trud Jurija Jerneja, ki je iz ruševin zgradil novo domovanje in ustvaril pogoje za nadaljevanje rodu, z enim vojnim udarcem propadel. Seltenheim je sicer ostal v lasti družine, a brez moškega potomca je veja ugasnila.

Hans Kometer – zadnji baron in veliki zbiratelj

Ko je leta 1880 umrl Janez Krstnik Kometer, je vodenje Pukštajna prevzel njegov sin Hans Karl (1850–1925). Že kot mladenič je kazal zanimanje za zgodovino, umetnost in starine, zato ni presenetljivo, da je prav on postal najmočnejša osebnost v družinski zgodbi.

Hans je bil šolan na prestižnih ustanovah. Starši so ga najprej poslali v jezuitski kolegij v Kalksburgu pri Dunaju, kjer se je odlikoval predvsem pri zgodovini, zemljepisju in risanju.

Nadaljeval je na realki v Gradcu, kasneje pa se je za kratek čas vpisal na dunajski Politehniški inštitut. Čeprav študija ni dokončal, so ga zanimale naravoslovne vede in tehnologija, a še bolj kot učne knjige ga je vleklo k starinam in vojaški zgodovini.

Vojaški vpoklic se mu je izognil – uradno zaradi »nesposobnosti«, neuradno pa najbrž tudi zaradi družinskih zvez in vpliva. Tako je imel proste roke, da se posveti

tistemu, kar ga je res zanimalo: zbiranju umetnin.

Strast do zbirateljstva

Hans je bil tipičen predstavnik poznega 19. stoletja, ko je med evropskimi plemiči in bogatimi meščani vladala prava manija zbiranja starin. On pa se ni zadovoljil z malenkostmi – njegova ambicija je bila ustvariti eno najbogatejših zasebnih zbirk v slovenskem prostoru.

Sistematično je kupoval slike, kose pohištva, kose liturgične opreme, še posebej pa orožje in oklepe. V njegovih sobanah na Pukštajnu so se kopičile dragocene raritete, od renesančnih mečev do celovitih oklepov. Najbolj znamenit predmet njegove zbirke je bil maksimiljanski oklep iz začetka 16. stoletja, ki ga danes hrani Narodni muzej Slovenije.

To ni bil le zbirateljska trofeja, ampak simbol – dokaz, da so Kometri, četudi z nejasnimi plemiškimi koreninami, hoteli stati ob bok starim rodbinam.

Hans je bil znan tudi kot radodaren mecen. Rad je podprl umetnike, sodeloval je z muzeji in skrbel, da so si vsaj del njegove zbirke lahko ogledali tudi drugi. Čeprav je bil konservativen in nacionalno bolj naklonjen nemškemu prostoru kot slovenskemu, je s svojo strastjo obogatil slovensko kulturno dediščino.

Prenova dvorca

Ob Hansu je Pukštajn doživel svojo največjo preobrazbo. Od sedemdesetih let 19. stoletja naprej so začele potekati obsežne

Salonski kotiček iz časov Hansa Kometra. Vse to pohištvo je moralo biti pri obnovi skrbno nadomeščeno z replikami ali avtentičnimi nadomestki.

Razstava o Kometrih v dvorcu Bukovje, na steni pridobljeni barnoski grb in železna srajca, ki jo v originalu hrani Narodni muzej.

prenove v duhu historizma. Dvorec je postal reprezentativen, zgrajen v mešanici renesančno-baročnih oblik, z velikim parkom in notranjo opremo, ki je bila skrbno izbrana.

Dvorane so krasile slike, kapela je dobila nov oltar, v knjižnici so bile shranjene redke knjige, na stenah pa so viseli družinski portreti in miniaturi, ki jih je dal naročiti Janez Krstnik, a jih je Hans ohranil kot dragoceno dediščino. Pukštajn ni bil več le rezidenca – bil je muzejski prostor, zasebna galerija in simbol družinske identitete.

Samotni baron

Toda za vsem razkošjem se je skrivala ena velika praznina: Hans se nikoli ni poročil in ni imel otrok. Čeprav je bil spoštovan zbiratelj in plemič, je z njim ugasnila pukštajnska veja Kometrov. Umril je 25. oktobra 1925, star 75 let.

V oporoki je večji del svoje zbirke zapustil nečakinji Meliti, hčeri brata Jurija Arturja, ki je živela v Združenih državah Amerike. To se je izkazalo za začetek težav, saj je Melita podedovano premoženje slabo upravljala, obenem pa so družinske finance že dolgo visele na nitki.

Hans je bil zadnji pravi baron Kometer – osebnost, ki je družino povzdignila na vrh njihove moči, a hkrati tisti, pri katerem se je linija dokončno prekinila. Njegova zapuščina danes živi v muzejih, a brez njega bi bili Kometri zgolj pozabljena opomba v zgodovini Dravograda in le še eni od nekdanjih lastnikov dvorca v Bukovju, relikvija nekih preteklih časov.

Sporna poroka

Če je Hans Kometer utelešal resnobnega, konservativnega barona, je bil njegov mlajši brat Jurij Artur popolno nasprotje. Njegovo življenje je bilo polno napetosti, družinskih sporov, škandalov in žal tudi bridkega konca daleč od doma.

Jurij Artur se je rodil leta 1851. Živel je v senci očeta Janeza Krstnika in predvsem starejšega brata Hansa, ki je bil izbranec družine za nadaljevanje rodu. V takšnem ozračju je bilo mlajšemu sinu težko najti svoje mesto. Prelomnica je prišla leta 1878, ko se je poročil z Emilijo, hčerko državnega uradnika Wilhelma Pirkherta. Čeprav nevesta ni bila popolnoma brez statusa, se Kometerjevi s poroko niso strinjali – veljala je za neprimerno, morda celo za »nespodobno« v očeh ambiciozne plemiške družine.

Konflikt je bil tako hud, da se je Jurij Artur kmalu po poroki dejansko odtujil od družine. Odločil se je za korak, ki je bil v tistem času radikalen – izselil se je v Združene države Amerike.

Življenje v Chicagu

Jurij in Emilija sta se ustalila v Chicagu, ki je bil ob koncu 19. stoletja eno najhitreje rastočih ameriških mest. Tam se jima je leta 1881 rodila hči Emilija Melita – kasneje dedinja Pukštajna. Toda družinsko življenje ni bilo mirno. Razlike, ki so že doma povzročile razkol, so se v novem svetu samo še poglobile.

Jurij naj bi imel težave z alkoholom, bil naj bi nasilen do žene in vpleten v prepire.

Leta 1883 je časopis Boston Globe poročal o odmevnem škandalu: baron Kometer iz »slovite nemške vojvodske rodbine« je bil zaprt zaradi nasilništva, njegova žena pa je vložila tožbo za ločitev. Sodišče je odločilo, da mora plačevati mesečno preživnino, a ker se temu ni hotel podrediti, je pristal v ječi.

Podobno je pisal tudi New York Times, ki je poročal, da gre za »barona Jurija iz Avstrije«. Čeprav so bile podrobnosti v časopisih pogosto senzacionalistične, je jasno eno: Jurij Artur se je v Ameriki zapletel v afero, ki je raztrgala njegovo družino in ga dokončno oddaljila od Pukštajna.

Propad in smrt

Po ločitvi se je Emilija z Melito trudila preživeti v Chicagu, Jurij pa je omahnil v pozabo. Ostal je v ZDA, a nikoli več ni našel miru. Umril je leta 1899 v New Yorku, zapuščen in brez sprave s svojo družino v domovini.

Za Kometre na Pukštajnu je bil to madež, o katerem so raje molčali. Jurija Arturja niso omenjali v uradnih rodovnikih in poročilih. Toda prav on je bil tisti, ki je zapustil potomstvo – hči Melita je postala edina dedinja Pukštajna po smrti strica Hansa. Ironija usode: izobčeni sin je bil na koncu tisti, ki je družinsko premoženje predal naslednji generaciji.

Razkošje in propad – bankrot leta 1932

Ko je leta 1925 umrl Hans Kometer, je bila družina že na prelomnici. Posestvo in zbirka sta prešla na njegovo nečakinjo Melito

Del zgodbe rodbine Kometer je še danes zapisan v grajski kapelici na Pukštajnu, ki je bila zgrajena leta 1739 in je stala tik ob dvorcu. Čeprav so jo začeli uporabljati še pred prihodom Kometrov, je prav v njihovem času dobila poseben pomen – postala je družinska grobnica. Najstarejši zapisi iz inventarja kapelice omenjajo bogato opremo z oltarji, kipci in liturgičnimi predmeti. Vse to je v 19. stoletju dopolnil Janez Krstnik Kometer, ki je dal izdelati oltar v slogu 17. stoletja, posvečen spominu na svoje domnevne prednike barone Kometer von Trübein. Tako je kapelica postala ne le prostor molitve, ampak tudi simbol njihovega prizadevanja za legitimen plemiški status.

V zid kapelice so vzidane nagrobne plošče. Tukaj počivajo:

- *Janez Krstnik Kometer (1803–1880), ki je izbojeval baronski naslov in družino zasidral na Pukštajnu.*
- *Emilija Kornides Kometer (1823–1908), njegova soproga, mati zadnjega barona.*
- *Hans Karl Kometer (1850–1925), zadnji baron in veliki zbiratelj, ki je bil položen k staršema.*
- *Ostanki poškodovane plošče pričajo tudi o Juriju Arturju Kometru (1851–1899), izgubljenem sinu, ki je sicer umrl v Ameriki, a je njegovo ime našlo mesto ob sorodnikih.*

Žal kapelica ni živela mirno. V letih 1967/68 so jo roparji temeljito izropali. Oltarji in večina notranje opreme so izginili, dragocenosti pa so končale na črnem trgu. Ohranili so se le deli kovinskih krst, fragmenti nagrobnih plošč in nekaj liturgičnih predmetov, ki jih danes hranijo muzeji.

Kometer. Melita je bila poročena z Eduardom Feldmannom, a zakon ni bil srečen, še manj pa je imela občutka za gospodarjenje z dediščino.

Za slovensko javnost je bila Melita skoraj neznana. V Ameriki je živela povsem drugačno življenje, odmaknjeno od tradicije, ki je na Pukštajnu oblikovala Kometre. Ko je prevzela posestvo, je bilo to zanjo bolj breme kot ponos. Gospodarjenje je bilo drago, zbirke so zahtevale skrb, dolgovi pa je bilo vedno več.

V tridesetih letih je udarila gospodarska kriza, ki je dokončno pokopala finančne temelje rodbine. Pukštajn se je znašel v vrtincu dolgov, sodnih postopkov in dražb. Leta 1932 je bil razglas bankrota neizogiben.

Dražbe in razprodaja

Sledilo je tisto, česar so se Kometri najbolj bali: razprodaja njihove dediščine. Pohištvo, slike, orožje, knjige – vse, kar je Hans s tolikšno strastjo zbiral, je začelo izginjati iz dvorca. Dražbe so privabile različne kupce, od lokalnih zbirateljev do trgovcev z umetninami. Veliko predmetov je končalo v zasebnih rokah, kjer so se sledi izgubile. A del zbirke je imel srečo. Narodni muzej Slovenije se je ob podpori kulturne javnosti potrudil, da odkupi najdragocenejše predmete. Med njimi je bil tudi znameniti maksimiljanski oklep, eden najpomembnejših kosov srednjeveškega orožja v Sloveniji, ki brez Kometrovega zbirateljstva

morda sploh ne bi prišel v slovenske muzeje. Tako je vsaj jedro zbirke našlo varno zatočišče in ostalo dostopno javnosti.

Izgubljeno izročilo

Toda za rodbino je bil to konec. Z Melito in njenim propadlim zakoncem Feldmannom se je pretrgala zadnja nit med Kometri in Pukštajnom. Ko je bila rodbina Kometer osebno in finančno zlomljena, je Pukštajn prešel v povsem nove roke. Najprej ga je kupil industrijalec Peter Teslić iz Siska, ki je bil znan kot uspešen podjetnik, a se s posestvom ni ukvarjal tako skrbno kot Kometri. Zanj je bil dvorec predvsem naložba, ne pa dom in simbol prestiža.

V času druge svetovne vojne so dvorec zasedli Nemci. Njegove razkošne dvorane, ki so nekoč gostile umetnine in grajsko družbo, so postale del okupacijske mašinerije. Po vojni je bil Pukštajn nacionaliziran in je prešel v roke nove oblasti. V dvorcu se je naselila Jugoslovanska ljudska armada, ki ga je spremenila v vojašnico. Kar je bilo v njem še dragocenega, je bodisi izginilo bodisi propadlo.

Leta in desetletja vojaške rabe so pustila na dvorcu hude posledice. Prostori so bili prilagojeni potrebam vojske, umetniška vrednost notranjosti pa je počasi izginjala. Šele po razpadu Jugoslavije je objekt začel prehajati v civilne roke in danes, 30 let pozneje, v upravljanju Občine Dravograd in Javnega zavoda Dravit ter dolgoletni pre-

novi spet sije v svoji veličini in sodi med ene najlepših protokolarnih zgradb pri nas. Pukštajn živi naprej, a hkrati tudi kot nemi spomenik propada ene rodbine in enega razkošnega življenjskega sloga. Njegove stene so videle vse: od ponosnih baronov, ki so zbirali starine, do vojakov, ki so v njem urili vojaške veščine. Čeprav so kot rodbina izginili skoraj brez sledu, je njihova zapuščina v resnici precej večja, kot se zdi na prvi pogled. Najbolj očitno so jo pustili v muzejih. Narodni muzej Slovenije danes hrani številne predmete iz njihove zbirke – od orožja in oklepov do pohištva in umetniških del. Znanstveniki še danes proučujejo arhivske dokumente, ki jih je zbiral Janez Krstnik, ter genealogije, s katerimi so Kometri skušali dokazati svojo plemenitost. Poleg materialnih predmetov je pomembna tudi zgodba. Kometri so dokaz, da plemstvo v 19. stoletju ni bilo več nedotakljiva kasta, ampak nekaj, kar si je bilo mogoče izboriti – z denarjem, vztrajnostjo in včasih tudi z malo zvijače. Njihov vzpon je tipičen za prehod iz fevdalne v meščansko družbo: podjetni sin tkalca je postal baron, kupil grad in si ustvaril genealogijo, ki je segla do domnevni prednikov iz 16. stoletja. Njihov konec je bil grenak, a prav zato je njihova zgodba danes toliko bolj privlačna – kot drama o vzponu in padcu, o sanjah in razočaranjih, o tem, kako se lahko dedščina ohrani tudi takrat, ko rodbina sama ugasne. ■

Oktober – mesec požarne varnosti

Oktoobra pristojne službe še toliko bolj ozaveščajo prebivalce o pomenu požarne varnosti. Letošnja tema projekta je evakuacija in poteka pod sloganom Požar ne čaka – pomembna je sekunda vsaka.

besedilo: **Miran Korošak**

Evakuacija je umik iz objekta na varno po najhitrejši varni poti na označeno zbirno mesto. Poteka po evakuacijski poti, ki je označena z znaki in narisana v načrtu evakuacije, kjer je vrisana točka nahajanja, evakuacijska pot, zbirno mesto, mesta, kjer so nameščena sredstva za gašenje začetnih požarov in položaj ročnih javljalnikov požara. Načrt evakuacije mora biti izobešen v vsaki sobi ali v prostoru, kjer se skladno z namembnostjo objekta, zbirajo ali zadržujejo ljudje.

Najboljša evakuacijska pot je običajna pot v stanovanje in iz njega. Če je mogoče, določite tudi drugo evakuacijsko pot. Razmislite o težavah, ki jih imate lahko vi ali vaši najbližji na tej poti, ki mora biti vedno prosta in prehodna. Redno jo pregledujte, čistite in nanjo ne odlagajte odvečnih predmetov.

Če so v gospodinjstvu otroci, starejše ali funkcionalno ovirane osebe, načrtujte način njihove evakuacije. Pri evakuaciji iz stanovanja skozi glavna vrata so ključni zelo pomembni, saj nam zaklenjena vrata lahko preprečijo varen umik, zato jih vedno hranite na istem mestu, vsi v družini pa morajo vedeti, kje so spravljani.

Kako poteka evakuacija?

Če v stanovanju odkrijete požar, poskušajte zbrati vse navzoče, se umakniti iz stanovanja skladno z načrtom evakuacije in se zbrati na dogovorjenem zbirnem mestu.

Med evakuacijo: ne ugotavljajte vzroka požara, ne iščite vrednih predmetov oziroma hišnih ljubljencev, umikajte se po evakuacijski poti iz stavbe na dogovorjeno zbirno mesto, če je v prostoru veliko dima, se premikajte oziroma plazite po tleh, saj je zrak pri tleh čistjši. Usta in nos si prekrijte z vlažnim robčkom ali krpo in zaprite vsa vrata, saj to upočasni širjenje požara. Preden odprete vrata, jih preverite s hrbtno stranjo dlani – če so topla, jih ne odpirajte, kajti na drugi strani vrat je požar.

Če je evakuacijska pot blokirana: odprite okno in ostanite ob njem, saj vas bo tako lažje opaziti, v prostor pa bo dotekal svež zrak. Če imate telefon, pokličite številko 112. Če ga nimate, kličite

na pomoč, nekdo drug bo poklical številko 112 namesto vas. Zberite vse navzoče v en prostor, če je mogoče z oknom in telefonsko povezavo. Zaprite vrata in počakajte gasilce. Z vlažnimi brisačami, posteljnino ali drugim blagom zamažite odprtine na vratih, saj tako preprečite širjenje dima v prostor.

Evakuacija skozi okno: če vas je požar ujel v pritličju, se lahko evakuirate skozi okno; če ne morete odpreti okna, razbijte steklo. Prej se ustrezno zavarujte, vrzite skozi okno vzmetnice in blazine, saj lahko ublažijo morebiten padec. Ne skačite skozi okno, temveč zlezite skozenj in se spustite na tla. Za otroke, starejše ali funkcionalno ovirane osebe določite vrstni red evakuacije.

Evakuacija iz visoke stavbe: Če je za vašo stavbo narejen načrt evakuacije, seznanite z njim vso družino. V nasprotnem primeru priporočamo, da pripravite svoj načrt evakuacije. Poleg že navedenih splošnih navodil za pripravo in izvajanje evakuacije je treba upoštevati še naslednje: če so v vaši stavbi protipožarna vrata, poskrbite, da so ves čas zaprta. Ob požaru nikoli ne uporabljajte dvigala, saj lahko v njem obtičite. Če ne morete varno zapustiti stavbe, se vrnite v stanovanje in izberite čim varnejši prostor. Ravnajte se po navodilih »Če je evakuacijska pot blokirana« in počakajte na gasilce, da vas rešijo. Preštejte število vrat od vašega stanovanja do stopnic na evakuacijski poti, kar vam lahko pomaga, da se ne zmedete, če boste morali ob požaru zapustiti stavbo v temi ali dimu.

Med evakuacijo z glasnim trkanjem po vratih obvestite o požaru tudi preostale stanovalce v vašem nadstropju. Ko kličete številko 112, jim povejte tudi, v katerem nadstropju je požar.

Če vam med evakuacijo zagori obleka, ne tekajte okoli, saj boste tako pospešili gorenje. Lezite in se valjajte po tleh, dokler plameni na obleki ne ugasnejo, obraz si zakrijte z rokami. Plamene lahko zadušite tudi s plaščem, odejo, požarno odejo in podobnim.

Po evakuaciji: ko ste na dogovorjenem zbirnem mestu, pokličite številko 112, gasilcem posredujte čim več informacij in se ne vračajte v stanovanje. Obvestite gasilce, če je kdo ostal v stanovanju, saj ga bodo hitreje in varneje našli ter rešili. ■

Praznovanje 70-letnice Vrtca Dravograd

Enota Dravograd

Spoštovane krajanke in krajani občine Dravograd, dragi starši, sodelavci in prijatelji našega vrtca, z novim šolskim letom vstopamo v čas novih začetkov, pričakovanj in izzivov.

besedilo: Ravnateljica **Nataša Gabor**

foto: **Foto Anka**

Vrata Vrtca Dravograd se znova odpirajo za številne otroke, ki bodo tukaj preživljali del svojega vsakdana – nekateri prvič, z negotovostjo in radovednostjo, drugi že z nasmehom in veseljem, ker se vračajo v znano, domače okolje.

Vsako šolsko leto prinaša nove zgodbe, nove vezi in nova spoznanja. To je čas, ko si skupaj z otroki in starši zastavimo pot, po kateri bomo stopali vse do konca šolskega leta. Letos je to obdobje še posebej slovesno, saj Vrtec Dravograd praznuje 70 let svojega delovanja. Sedem desetletij skrbi, predanosti, strokovnega dela in toplih objemov, v katerih so odraščale številne generacije otrok naše občine, je za nas izjemen jubilej in razlog za ponos. Ob tej priložnosti želimo počastiti vse, ki so soustvarjali zgodbo našega vrtca od prvih zaposlenih do današnjih strokovnih delavcev in vseh staršev, ki ste nam v preteklosti zaupali otroke.

Naš vrtec danes deluje na sedmih lokacijah po vsej občini Dravograd: enota Dravograd, enota Robindvor, enota Šentjanž – vrtec Kronica, oddelek Libeliče, oddelek Črneče, oddelek Trbonje in oddelek Ojstrica, kar pomeni, da smo resnično prisotni v vsakem kotičku našega kraja. S tem zagotavljam, da so otroci deležni kakovostne predšolske vzgoje v domačem okolju, kjer se povezujejo s svojimi vrstniki in hkrati ostajajo povezani z domačim krajem. Vsaka enota in svoj oddelek ima svojo posebnost, skupaj pa tvorimo enoten, povezan in sodoben vrtec, ki otrokom ponuja varnost, toplino in kakovostne pogoje za njihov celostni razvoj.

Vstop v novo šolsko leto je priložnost, da ponovno potrdimo svoje poslanstvo: ustvarjati otrokom prijazno, varno in spodbudno oko-

lje, kjer se lahko skozi igro in raziskovanje učijo življenjskih veščin, razvijajo ustvarjalnost, gradijo samozavest ter oblikujejo prave odnose. Obenem pa je vrtec prostor, kjer se otroci srečujejo s kulturo, naravo, športom in tehnologijo, ter kjer se učijo spoštovanja, strpnosti in medsebojnega sodelovanja.

Ob praznovanju 70-letnice pa ne gledamo samo nazaj, temveč predvsem naprej. Predšolska vzgoja se neprestano razvija, naši strokovni delavci pa se trudijo, da bi z novimi znanji in pristopi sledili sodobnim potrebam otrok in družin. Posebno skrb namenjamo spodbujanju gibanja in zdravega načina življenja, trajnostnemu razmišljanju in skrbi za naravo, razvijanju digitalnih veščin ter povezovanju z lokalnim okoljem, saj želimo, da otroci odraščajo kot radovedni raziskovalci in odgovorni člani skupnosti.

Spoštovani krajani, Vrtec Dravograd je naša skupna zgodba. Je prostor, kjer se danes otroci igrajo, učijo in rastejo, jutri pa bodo prav oni nosilci prihodnosti naše občine. Zato si želimo, da nas spremljate, podpirate in soustvarjate z nami – bodisi s sodelovanjem pri prireditvah in projektih ali s preprostimi spodbudnimi besedami, ki nam dajejo moč in voljo za naprej.

Ob začetku novega šolskega leta se zahvaljujem Občini Dravograd za stalno podporo, vsem staršem za zaupanje in sodelovanje ter sodelavcem vrtca za srčno in strokovno delo.

Naj bo to leto priložnost za nova prijateljstva, nova znanja in nepozabne spomine. Naj 70-letnica Vrtca Dravograd ne bo le praznik našega vrtca, temveč praznik celotne občine – saj se tukaj začneja tista pot, ki jo otroci nadaljujejo vse življenje. ■

Enota Robindvor

Enota Šentjanž – vrtec Kronica

Oddelek Libeliče

Oddelek Ojstrica

Oddelek Trbonje

Oddelek Črneče

PGD Libeliče

Od občinskega do državnega tekmovanja

Ekipe pionirk iz PGD Libeliče se je tudi letošnje leto izkazala s svojo marljivostjo in zavzetim delom skozi celoten potek tekmovanj v gasilski orientaciji. Tekom tekmovanja smo imeli kar nekaj vaj, kljub temu da so tekmovanja potekala v času poletnih počitnic. Na letnih so pionirke Lara Kraker, Nina Pšeničnik in Laura Ring pokazale vso svojo zavzetost, znanje in spretnosti, ki so potrebne za uspešno nastopanje na gasilski orientaciji. Prvi pomembni preizkus v gasilski orientaciji je bilo občinsko tekmovanje, ki je potekalo 23. avgusta v Črnečah. Pionirke so s svojo zbranostjo, ekipnim duhom in natančno izvedbo vaj dosegle 1. mesto in se posledično uvrstile še na regijsko tekmovanje, ki pa je potekalo v Kotljah, 29. 8. 2025. Tam so pokazale še več odločnosti in samozavesti, kar je tudi obrodilo sadove, saj so si s ponovnim 1. mestom priborile vozovnico na državno tekmovanje. Največji izziv jih je čakal 13. 9. 2025 v Begunjah na Gorenjskem, kjer so se pomerile z najboljšimi ekipami iz vse Slovenije. Dokazale so, da lahko z vztrajnostjo, disciplino in sodelovanjem posegajo v sam vrh najboljših tekmovalnih enot. Na tem zaključnem tekmovanju pa jim je zmanjkalo nekaj malega sreče in so se zaradi tega uvrstile na še vseeno odlično 20. mesto na državnem tekmovanju. Sodelovanje na državnem tekmovanju je za naše majhno društvo zelo velik dosežek. Njihovi uspehi pa so spodbuda tudi za prihodnje generacije pionirjev in pionirk, da sledijo njihovemu zgledu in zagnanosti.

Patricija Rožej

Društvo prijateljev mladine Dravograd

Počitniški Živ žav na kmetiji Klančnik

28. avgusta smo v Društvu prijateljev mladine Dravograd organizirali poseben dogodek, in sicer smo 1. Počitniški Živ žav preživeli na kmetiji Klančnik, kjer so otroci doživeli marsikaj zanimivega. Peljali smo se s turističnim vlakcem, občudovali prečudovito naravo in si ogledali lovski muzej s prepariranimi živalmi, ki so nas zelo navdušile. Prav posebno doživetje je bilo pokušanje domačih dobrot, ki so jih pripravili prijazni gostitelji. Dogodivščine so skupaj z otroki doživljali tudi njihovi dedki in babice, kar je dan naredilo še lepši ter prijetnejši.

Dragica Navodnik

KK Innoduler Dravograd Koroška

Okrepjeni člani odločno v novo sezono

Članska ekipa Innoduler Dravograd Koroška se v tekmovalno leto 2025/26 podaja okrepljena in z višjimi cilji. Po odhodu lanskoletnega prvega skakalca in tretjega strelca moštva Vida Tamšeta, so Korošci letos močnejši za kar tri nove košarkarje. Tamše bo kariero nadaljeval v drugi ligi pri Slovanu, »modri« mu želimo odlično sezono. Na krilnem položaju je okrepil 201 cm visoki in 20-letni Viktor Vujičič, ki bo s svojo izjemno željo in ambicioznostjo v ekipo dodal tudi ogromno atletike ter hitrosti. Prvo ime prestopnega roka je zagotovo mladni, a izjemno izkušeni Anže Medved, 192 cm visoki 22-letni branilec, košarkar z izkušnjami s prvo- in drugoligaških igrišč, branil je barve Litije in Zlatoroga iz Laškega. Kot zadnji se bo ekipi priključil 207 cm visoki 19-letni center Onyebuchi Peter Udefie, ki v Dravograd prihaja kot posojen igralec Hopsov iz Polzele. Pred tem je branil barve Zlatoroga. Še naprej bosta na Koroškem igrala praktično domačina, lanskoletni prvi strelec Luka Gunzek in Marcel Kroflič. Veseli pa tudi dejstvo, da kapetan modrih ostaja Vito Torej, ki bo pri rosih 25-ih najbolj izkušen član mlade ekipe. Poleg Toreja v moštvo ostajajo tudi Mark Verčnik, Nejc Trup, Lenart Zabev, Jaka Trup, Tine Kavtičnik in Matevž Kamnik. Slednji se bo v tej sezoni po zahtevni poškodbi postopno spet priključil treningom z ekipo. Na svojo priljubljenost in konkurenco na vseh igralnih položajih bodo skrbeli mlajši člani kluba Nik Geč, Gašper Popič, Urban Dravinski, Tim Hanžje Hartman ter

mladince Mark Moličnik in Miha Zabev. Povprečna starost ekipe je okroglih 20 let. Uroš Krevh, trener Innoduler Dravograda Koroške: »Člansko sezono pričenjamo v nekoliko spremenjeni zasedbi, saj smo se okrepili na deficitarnih položajih. Hkrati smo na ta način dvignili tudi kvaliteto treninga, kar je ključnega pomena za naše mlade košarkarje, ki so vključeni v delovanje članske ekipe. Delovna vnema na treningih je visoka, prav tako tudi ekipni duh. Do pričetka tekmovalne sezone je še precej časa, ob enem pa ravno dovolj, da se maksimalno pripravimo. Verjamem, da bodo naše tekme zanimive, zato vabim vse ljubitelje košarke, da nas podprejo v čim večjem številu.«

Miha Čop

Letos se je na matično šolo OŠ Neznanih talcev Dravograd vpisalo 40 prvošolk in prvošolcev. Učence smo ob vходу v veliko telovadnico sprejele učiteljice 1. razredov in jim nadele rumene rutice z oznako oddelka. Da jim bo dan ostal v lepem spominu, smo pripravili program ob sprejemu. Drugošolca Mai in Anika sta v pozdrav

OŠ Dravograd

Sprejem prvošolca na POŠ Ojstrica

Podružnična šola Ojstrica je v letošnjem šolskem letu bogatejša za enega prvošolca. Vsi učenci in učitelji smo bili veseli novega člana naše šolske družine in mu ob tej posebni priložnosti pripravili kratek kulturni program. Harmonikaši so zaigrali na svoje frajtonarice, višja medicinska sestra Petra Ozanič pa nam je obogatila dan s čudovito zgodbo o prvošolskem škratu Brinu. Učenci so skupaj pripravili tudi gledališko igro Pod medvedovim dežnikom in jo zaključili s skupno pesmijo. Ker je naš prvošolček prepoznal prijaznost medveda iz zgodbe, smo skupaj sklenili obljubo, da bomo tudi sami drug do drugega kot prijazni medvedi – pozorni, sočutni in vedno pripravljene pomagati. Dobrodošel med nami, dragi prvošolček! Naj bo tvoja šolska pot na Ojstrici polna veselja, novih znanj in lepih prijateljstev.

Petra Gornjak

OŠ Dravograd

Minioni iščejo pravo glasbo

V ponedeljek, 26. junija, so učenci OŠ Dravograd znova dokazali, da ustvarjalnost, mladostna energija in sodelovanje rodijo izjemne umetniške dogodke. Uprizarili so avtorsko predstavo »Minioni iščejo pravo glasbo«, ki je navdušila tako mlajše učence kot starše nastopajočih. Pod režijskim vodstvom mentorice Martine Kovač so učenke dramskega krožka soustvarile besedilo, ki se na zabaven in poučen način dotika iskanja »prave« glasbe. V predstavo so spretno vključili živo glasbo, ki so jo pod mentorstvom Anje Roger izvajali učenci različnih razredov – člani glasbenega projekta, pevci mladinskega pevskega zbora in drugi mladi talenti, ki so popestrili dogajanje z inštrumenti in petjem. Predstavo so si ogledali učenci 1. in 2. triade ter starši nastopajočih, ki so predstavo pospremili z bučnim aplavzom. Navdušenje je bilo iskreno in upravičeno – pred-

V petek, 29. avgusta, ob 9. uri je na Osnovni šoli Neznanih talcev Dravograd potekalo strokovno izobraževanje z naslovom Emocionalni možgani, ki ga je vodila priznana predavateljica dr. med. Sanela Peresciutti. Dogodek je bil posvečen razumevanju čustvenih procesov v možganih ter vplivu emocij na naše vedenje, odločanje in medosebne odnose.

OŠ Dravograd

Sprejem prvošolcev

deklamirala pesem, četrtošolke so z učiteljico Valerijo ob spremljavi Orffovih instrumentov zapele pesem Sonček čez hribček gre, Anika pa je še zaigrala na diatonično harmoniko. Učence in njihove starše so nagovorili ravnatelj Lovro Plimon, župan Občine Dravograd Anton Preksavec in učiteljica Ana Potočnik. Sledila je predstava s klovnom Sirkec - sirkec. Nato smo učiteljice prvošolce odpeljale v učilnico 1. A in 1. B razreda, kjer so si ogledali prostora in se posladkali s sladkim presenečenjem šolske kuhinje, starši pa so slišali še nekaj poudarkov in napotkov gospoda policista. Dobrodošli med nami, dragi prvošolci! Naj bo vaša šolska zgodba, ki se danes pričinja, polna novih prijateljstev, smeha, igre in zanimivih znanj, ki jih boste v šoli pridobili.

Učiteljice 1. razreda

stava je bila polna humorja, domišljije in srčnosti, s katero so vsi nastopajoči dokazali, da lahko skupaj ustvarijo nekaj čisto posebnega.

Anja Roger in Martina Kovač

OŠ Dravograd

Možgani in čustva – z roko v roki

Strokovnjakinja je na razumljiv in hkrati poglobljen način predstavila delovanje čustvenih centrov v možganih ter poudarila pomen čustvene inteligence in uravnavanja emocij v vsakdanjem življenju. Z zanimivimi primeri iz prakse je pokazala, kako pomembno je znati prepoznati in se ustrezno odzvati na čustva – tako svoja kot tudi čustva drugih.

Dogodka so se udeležili strokovni delavci OŠ Neznanih talcev Dravograd, OŠ Šentjanž, Vrtca Dravograd in župan Anton Preksavec z zaposlenimi iz občinske uprave Občine Dravograd. Srečanje je vsem prisotnim ponudilo dragoceno priložnost za poglobitev znanja o čustvenem razvoju otrok in mladostnikov ter pomembno prispevalo k boljšemu razumevanju v vzgojno-izobraževalnem procesu. Navdihujoče predavanje izjemne, srčne motivatorke je bilo hkrati strokovno, dostopno in zelo poučno. Povezovalo je znanstvene ugotovitve z vsakodnevnimi izzivi, s katerimi se srečujemo v življenju. Pozabimo malenkosti, bodimo srečni in zdravi v odnosih!

OŠ Šentjanž

Prvošolci, dobrodošli med zvezdami znanja!

Na Osnovni šoli Šentjanž pri Dravogradu smo 1. septembra s posebno prireditvijo toplo sprejeli naše nove prvošolce. Njihov prvi šolski dan so z glasbo in igro obogatili devetošolci, ki bodo letos njihovi varuhi in prijatelji na poti v svet znanja.

Po uvodnih besedah voditeljice prireditve in prijetnem nastopu na harmoniki je zbrane nagovoril ravnatelj Marko Havle, ki je prvošolcem zaželel pogumne in vesele korake skozi šolsko leto. Posebej jih je pozdravil tudi policist, ki je opozoril na pomen varnosti na šolski poti.

Dogajanje so popestrile glasbene točke in gledališka predstava »Raketa znanja«, v kateri so zvezdice pomagale prestrašeni prvošolki odkriti, da je šola pravzaprav vesolje priložnosti, prijateljstva in novih znanj.

Na koncu je raketa znanja simbolično popeljala vse prvošolce z rumeno rutico in mapico daril v svet učenja. Ob torti presenečenja je nastala prva skupna fotografija.

Devetošolci so mlajše učence pospremili v učilnice, kjer so se po-

sladkali s torto, ki so jo spekle šolske kuharice. Tako smo skupaj ustvarili prijeten, igriv in čaroben začetek šolske poti.

Vsem prvošolcem želimo, da bi jih na poti skozi osnovno šolo vedno spremljali radovednost, pogum in prijaznost - njihova prava čarovnija!

Renata Sešel in Andreja Krotmajer

OŠ Šentjanž

Jutranja vadba

V podporo projektu Srce v dresu, ki ga skupaj z mnogimi drugimi institucijami v regiji izvaja Splošna bolnišnica Slovenj Gradec, smo na šoli pričeli z jutranjo vadbo. Tako kot projekt, čigar moto je 'Skupaj za gibanje, zdravje in prihodnost otrok', tudi jutranja vadba otroke spodbuja h gibanju, igri in zdravemu načinu preživljanja prostega časa.

Otroci radi prihajajo na jutranjo vadbo, ob kateri prijatelji, igra in gibanje na zaspane obraze hitro pričarajo nasmeh in dobro voljo.

Marko Sonjak

OŠ Šentjanž

Evropski teden mobilnosti

V ponedeljek, 15. septembra, smo na OŠ Šentjanž že tradicionalno organizirali dejavnost Pešbus. Izbrali smo štiri relacije z zbirnimi mesti, do katerih so učenci 2. do 5. razreda prišli peš, s starši ali s šolskim prevoznikom. Letos smo dodali še relacijo Papežev most, saj je tudi tam že vzpostavljena varna pot.

Še vedno pa ni varna pot iz Otiškega Vrha (Beganta), zaradi prekinjenega pločnika, zato so se nekateri učenci priključili relaciji Industrijska cona Šentjanž – začetek pločnika. Drugi dve zbirni mesti sta bili še v Bukovski vasi in na križišču s Selovca. Na zbirnih točkah so učence pričakale učiteljice in v šolo se je s Pešbusom 'pripeljalo' 45 učencev razredne stopnje, pridružili pa so se še nekateri učenci s predmetne stopnje.

Mladinski center Dravograd nam je ta dan pripravil dve dejavnosti. Prva je bila kamišibaj pravljica Zajček Belček, ki sta jo učencem

od 1. do 3. razreda pripovedovali učiteljici Kristina in Maja. Pravljica govori o zajčku, ki je obiskal vas Šentjanž, kjer je ugotovil, da je umazan od izpušnih plinov, saj je veliko prometa. Skozi zgodbo učence prosijo, naj čim več hodijo peš in s tem ohranijo njegov kožušček čim bolj čist ter bel.

Za učence 4. in 5. razreda pa so člani Društva gorskih kolesarjev Pohorje iz Maribora pripravili poligon varne vožnje. Po začetni razlagi so se učenci tudi preizkusili v varni vožnji.

Obe dejavnosti sta odlično uspeli, svoje pa je dodalo še lepo sončno vreme.

V naslednjem tednu, ob dnevu športa, pa bodo v okviru športnega dne učenci tudi kolesarili in tako zaokrožili dejavnosti ob letošnjem Evropskem tednu mobilnosti.

Vodja prometne varnosti Marinka Vožič

Berta in Ludvik Mlakar

Skupaj tudi v jeseni življenja

Ko se zakonska pot začne, si le redkokdo predstavlja, kam vse nas bo vodila. Sanje, načrte, skrbi za družino in dom, zamenja preprost in tih vsakdan.

Nemalokrat se nam zgodi, da v Dom ne pride le eden od zakoncev, ampak se na to novo pot odpravita skupaj.

V naš Dom smo tako sprejeli, kar nekaj parov, ki pričajo, da ljubezen nima roka trajanja. Njihove zgodbe so polne spominov in življenjskih izkušenj/modrosti. Čeprav so vrednote in zmožnosti drugačne - ljubezen ostaja enaka.

V dvoje je lepše in lažje. Ljubezen je v starosti tišja, bolj umirjena, a zato nič manj iskrena. Na jesen življenja se pokaže predvsem skozi drobna dejanja, ki pa pomenijo še veliko več kot samo besede. Ob vprašanju kaj je najbolj pomembno v zakonu, kaj ohranja zakon »dober«, nam zakonca Ribaš skupaj poudarita, da je to ljubezen in spoštovanje, gospod Grešovnik pa izpostavi še eno izjemno pomembno vrtilino, da si znata partnerja med seboj pomagata.

Tudi če pride do bolezni, kot je demenca, vez med partnerjema ne zbledi, ljubezen se samo še okrepi. Dotik, nežna beseda ali nasmeš zbudijo občutek varnosti in domačnosti. Gospa Kališnik se z

veseljem spominja, kako sta z možem skupaj skrbela za koruzo, hišo, vrt ..., sedaj pa ji je pomembno predvsem, da skupaj preživljata svoj čas, da pomaga po svojih močeh, skupaj gledata televizijo ...

Pred kratkim sta v Dom prišla tudi zakonca Mlakar. Nasmehana, vedno pripravljena na šalo ali dve. Pravita, da glede zakonskega življenja v Domu ni kaj veliko drugače kot doma: gospod pomaga ženi kolikor lahko, skupaj rešujeta križanke, gledata televizijo in se odpravita na klepet na teraso pred Domom.

Franc Hajnže nam pove, da čas v Domu najraje preživlja v družbi partnerke Irene Veronik. Bolezen ji je sicer vzela klepetavost, a občutek toplote, pomoč partnerju ob bolezni ostaja.

Po tolikih letih je ljubezen še močnejša, saj je izkušnja skupnih let stkala vezi, ki jih ne morejo omajati ne leta ne življenjske preizkušnje.

Zakonci nam predajo pomembno sporočilo: ljubezen se ne meri v velikih stvareh, temveč v drobnih trenutkih, ki dajejo življenju smisel. In ko se upočasni korak, ni pomembna pot, ki smo jo prehodili, temveč oseba, ki je hodila ob nas.

Anja Paradiž

Marija in Ferdinand Grešovnik

Marija in Franc Ribaš

Ivana Veronik in Franc Hajnže

Marija in Alojzij Kališnik

Lovimo še zadnje tope dneve

Stanovanci naše enote za osebe z demenco v našem Domu Zarja skoraj najraje preživljajo čas na sončni terasi. Terasa ponuja toplino, svež zrak, prijetne poglede na okolico doma in prepotrben vitamin D. To je prostor, kjer smo obdani s cveticami in zelišči, ki smo jih sami zasadili. Je prostor, kjer se stanovanci lahko sprostijo, pogovarjajo in uživajo v vsakodnevnih partije igre »Človek, ne jezi se!«. Za naše stanovance je druženje izjemnega pomena. Na poznanem kraju se počutijo bolj varne, sprejete in manj osamljene. Vsak nasmeh, stisk roke in prijazna beseda jim daje občutek pripadnosti in jih spominja, da pripadajo, da so del skupnosti. Zato naša terasa ni le prostor za druženje, ampak za tudi za vsakodnevna nova doživljanja in medsebojno povezanost – tako stanovance, njihovih svojcev kot tudi zaposlenih. Prav posebno mesto med vsakodnevnimi aktivnostmi pa ima prepevanje, poslušanje glasbe – kratka vse, kar je z glasbo povezano. Pesem nas lahko sprosti, razveseli ali pa priključijo spomine na mladost, domače kraje ali na posebne dogodke v življenju. Glasba nas združuje in lahko prebudi čustva, ki jih besede več ne morejo izraziti.

Maja Praper

Pomen prostovoljcev v delovni terapiji

V našem Domu se zavedamo, kako pomembna je vključitev prostovoljcev v delovno terapijo, saj s svojo prisotnostjo in podporo pomembno obogatijo vsakdan naših stanovancev. Prostovoljci so ključni pri izvajanju različnih aktivnosti, ki so del delovne terapije, od ustvarjalnih delavnic, branja knjig in pogovornih skupin, do sprehodov in telesnih vaj.

Delovna terapija ima ključno vlogo pri ohranjanju in razvijanju spretnosti stanovancev ter izboljšanju njihovega duševnega in telesnega počutja. Prostovoljci pomagajo pri vodenju teh aktivnosti, kar omogoča bolj osebno in podporno okolje, kjer se stanovanci počutijo varno in vključeno. S svojo prisotnostjo ne le da nudijo družbo, ampak spodbujajo stanovance k aktivnemu sodelovanju in socializaciji, kar pripomore k večji kakovosti njihovega prostega časa.

S prostovoljci, ki se vključujejo v delovno terapijo, naši stanovanci niso le aktivni, ampak tudi bolj povezani z okolico. Prostovoljci s svojo podporo ustvarjajo okolje, kjer so vsakodnevne dejavnosti ne le koristne, ampak tudi prijetne in polne topline. Ponosni smo, da imamo v našem domu tako čudovite prostovoljce, ki prispevajo k izboljšanju kakovosti življenja naših stanovancev in jim pomagajo, da se počutijo spoštovane, ljubljene in vključene v skupnost.

Maja Purg in Mira Vavčič

Obisk Rdečih noskov

Obiskala sta nas klovna iz skupine Rdečih noskov - klovnov zdravnikov, ki s svojim pristopom širijo veselje in toplino med starejšimi občani. Ob prihodu so jih stanovanci sprejeli z radovednostjo in pričakovanjem. Rdeči noski so s pesmijo, smehom in zabavnimi pripetljaji hitro napolnili prostor s pozitivno energijo. Njihove točke so bile polne humorja, preprostih čarovniških trikov in nežnih, a pomenljivih pogovorov s posamezniki, ki so si to želeli. Za mnoge starostnike je bil obisk priložnost za obujanje lepih spominov in iskren smeh, ki ga v vsakdanu pogosto primanjkuje. Zaposleni v domu so izrazili hvaležnost za obisk, saj takšni trenutki pripomorejo k izboljšanju razpoloženja in počutja vseh prisotnih. Dogodek je bil ganljiv opomnik, kako pomembni so toplina, humor in človeški stik, zlasti za starejše. Rdeči noski so obljubili, da se bodo še vrnili, stanovanci pa jih bodo zagotovo pričakali z odprtimi srci.

Maja Purg in Mira Vavčič

foto: Ivanka Mori

Obisk članov DU Selnica ob Dravi

Avgusta nas je obiskalo nekaj članov Društva upokojencev Selnica ob Dravi, ki sodelujejo v programu Starejši za starejše.

Iz DU Dravograd smo jih sprejeli Ivanka Mori, podpredsednica društva in koordinatorka programa Starejši za starejše, Krista Ločičnik, predsednica Komisije za kulturo in Sabina Lorber, predsednica Komisije za socialo. Z navdušenjem so si ogledali dvorec Bukovje in cerkev sv. Vida v starem mestnem jedru Dravograda.

V dvorcu nas je sprejela organizatorka kulturnega programa Beti Obretan. Z ogledom filma smo spoznali Dravograd z okolico, potem pa nas je popeljala še skozi zgodovino dvorca. Obiskovalci so bili navdušeni z ogledom soban s starim pohištvom in ostalo opremo. Po ogledu smo se sprehodili še po parku in si v zavetju mogočnih dreves privoščili malico in kapljico rujnega. Po obisku dvorca Bukovje nas je pot vodila še v Dravograd na ogled cerkve sv. Vida, ki s svojo impozantnostjo dopolnjuje staro mestno jedro. Povedali smo jim, da je to naš prostor za čudovite koncerte in razstave ter druge kulturne dogodke. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo Beti Obretan za strokovno voden ogled.

Sledilo je še okrepčilo v slaščičarni in kavarni, kjer smo zaključili naše druženje. Z veseljem smo sprejeli povabilo, da jih tudi mi obiščemo v Selnici ob Dravi.

Sabina Lorber

Poletni piknik Društva upokojencev

Ko se poletje poslavlja in ni več hude vročine, je čas za druženje in piknike. Tako vsako leto konec avgusta poteka druženje članov Društva upokojencev Dravograd na Viču pri Turistični kmetiji Vrajenk. Tudi tokrat se je na pikniku društva širila dobra volja, in sicer zaradi odlične glasbe, dobrih dobitkov na srečelovu in zanimive igre štrbunk, ki so jo igrali naši člani. Pomen druženja in sprostitev ob dobri glasbi je tisto, kar nas vsako leto privabi na piknik.

Člani Upravnega odbora smo se potrudili s pridobivanjem dobitkov pri naših dravograjskih podjetnikih; pri velikih trgovskih verigah zadnje leto ne dobimo ničesar. Kljub temu smo nabrali 176 dobitkov – vsem darovalcem najlepša hvala. Naš član Joc Praper je zaigral kot zna le odličen glasbenik in napolnil plesišče.

Ivanka Mori

foto: Sabina Lorber

Planinsko društvo Dravograd in Društvo upokojencev Dravograd že vrsto let sodelujemo pri organizaciji in izvedbi planinskih pohodov za starejše planince. Te pohode imamo vsak drugi torek v mesecu, in sicer nekam po naši Koroški, včasih pa tudi kam dlje. Zelo radi koristimo javni prevoz, ker je za nas upokojence z »rdečo kartico« zelo ugodno.

V letošnjem letu smo se povzpeli na naš domači Šteharški vrh, v sodelovanju z vodniki sosednjega društva obiskali Bricnik nad

Planinski pohodi Društva upokojencev in Planinskega društva Dravograd

Muto, spoznali Završe nad Mislinjo in Fričev vrh, se povzpeli na Grilov vrh na Kozjaku in podali do Sv. Duha na Ostrem vrhu, v naši občini pa še na Grubarjev vrh in v mesecu avgustu na Košenjak. Udeležba na vseh pohodih je zelo dobra.

Med pohodniki so vedno prisotni dobra volja, obilo zadovoljstva in pravo uživanje v naravi.

Zadnji torek smo se na pobudo Janka in Sabine Lorber podali na krožno turo po Košenjaku. Zbrali smo se pri Jažovi bajti na Goriškem Vrhu in se v dobrem razpoloženju podali na pot. Janko nas je najprej vodil mimo vikend naselja po cesti do stare karavle tik ob državni meji, kjer nas je večina bila prvič.

Karavla je seveda sedaj v zasebni lasti in lepo urejena. Nadaljevali smo po strmi poti, prestopili državno mejo in spet prišli do zložne gozdne ceste, ki nas je vodila vse do vetrnih elektrarn na avstrijski strani. Tam smo se obrnili in v lahkem tempu kmalu dospeli do Roshute, kjer smo si privoščili kratek počitek in malico. Okrepčani smo z lahkoto prišli do vrha Košenjaka. Sledilo je obvezno fotografiranje in nato spust po označeni planinski poti po Goriškem Vrhu vse do izhodišča pri Jažovi bajti. Gostitelja sta nas presenetila s pogostitvijo in dobro kapljico, za kar se jima zahvaljujemo.

Ivana Kotnik

Prvi del *Jesenskih serenad*

V četrtek, 4. septembra, so se v dvorcu Bukovje pričele Jesenske serenade, ki letos v Dravogradu v sodelovanju z Glasbeno mladino Ljubljansko potekajo že 27. leto. Prvi koncert z naslovom Večerne arabeske je prinesel čudovit večer kitarske glasbe virtuozu Jake Kluna, z izbranimi pesmimi Srečka Kosovela pa ga je začinil igralec Tadej Pišek. V četrtek, 11. septembra, pa smo prisluhnili drugemu koncertu, kjer sta nastopila Nejc Merc na evfoniju in Matjaž Balažič na harmoniki. Vrhunska glasbenika sta s skrbno izbranim repertoarjem razvajala številno občinstvo in navdušila z izvrstno odigranimi skladbami. Pesnik Kristian Koželj pa je večer začinil s kratko prozo Andreja Blatnika.

Robert Preglau

foto: JSKD

foto: Aleš Mlačnik

Zimzelene melodije v izvedbi Koroškega Big Banda

V soboto, 13. septembra, je Koroški Big Band pod taktirko Aljaža Dobnika s pomočjo Javnega zavoda Dravit in JSKD OI Dravograd pripravil izvrsten večer slovenskih zimzelenih popevk, ki nam vedno znova polepšajo trenutke.

Glasbeniki so pripravili odličen nabor skladb, medse pa so povabili štiri izvrstne mlade pevke sestri Anamarijo in Klaro Kobolt, Zalo Črešnik ter Ano Zojo Dobnik.

Koncert je povezovala Špela Šavc. Izjemno vzdušje v popolnoma polni dvorani Doma borcev v Šentjanžu je dokaz, da si publika želi podobnih koncertov in zato bomo zagotovo še velikokrat prisluhnili zasedbi Koroškega Big Banda tudi v Dravogradu.

Robert Preglau

foto: Franci Kotnik

Samostojni koncert *Benjamina Merzdovnika*

V soboto, 6. septembra, je bilo v Dvorcu Bukovje znova veselo, saj smo bili priča odličnemu koncertu, ki ga je pripravil Benjamin Merzdovnik z namenom predstaviti svojo prvo zgoščenko z naslovom V glasbi so sanje.

Benjamin je pripravil čudovit koncertni večer z glasbenimi gosti in s prijatelji. Poleg njega so nastopili še ansambel Braneta Klavžarja, Ana Dušica in Danaja Grebenc. Koncert je povezovala Natalija Križaj.

Odlična glasba in navdušeno občinstvo so zagotovo dobra popotnica na poti Benjaminovega glasbenega ustvarjanja, ki je zatrdil, da bo takšnih koncertov še precej.

Robert Preglau

Odprtje razstave likovnih del *Marjane Halužan-Jance*

V petek, 5. septembra, je v razstavnih prostorih Infopisarne s slovesno otvoritvijo na ogled postavljena razstava likovnih del Marjane Halužan-Jance ob njenem jubileju 20-letnici ustvarjanja. Janca, kot jo kličemo prijatelji, je zelo uspešna likovna umetnica, ki dokazuje, da se da z voljo, vztrajnostjo in nenehnim učenjem narediti ogromen napredek. Na likovnem področju je aktivna že celih 20 let in v tem času je naredila ogromen preskok od prvih del pa do današnjih. Je radovedna, pogumna in ravno prav drzna, da vedno znova preizkuša različne slikarske tehnike, išče nove dimenzije, kljub temu pa ohranja prepoznaven stil slikanja že od vsega začetka. Za glasbeno popestritev dogodka je poskrbel Benjamin Merzdovnik na harmoniki, vse prisotne pa je nagovoril tudi podžupan Občine Dravograd Robert Plimon. Razstava bo na ogled v delovnem času Infopisarne vse do 10. oktobra.

Robert Preglau

foto: JZ Dravit

DOGODKI

SOBOTA, 4. OKTOBER

Dan odprtih vrat Strelskega kluba Elite team Dravograd

Spoznajte šport, ki združuje mirno roko, koncentracijo in športni duh! Predstavili vam bodo strelišče, SCAAT – simulator streljanja, športno in starinsko orožje, preizkusili boste lahko zračno orožje.

Ob 9.00 do 14.00, Strelišče Dravograd

SOBOTA, 4. OKTOBER

Odprtje razstave likovnih del 32. likovnega srečanja Ex tempore Dravograd

V programu bo nastopil Dravograjski sekstet. Razstava bo na ogled konca oktobra v delovnem času Dvorca Bukovje.

Ob 18.00, Dvorec Bukovje

SREDA 8. OKTOBER

Okrogla miza na temo »Brigadirstvo nekoč in danes« s Srečanjem slovenskih brigadirjev

Ob tem dogodku bomo izdali bilten »Brigadirske zgodbe« in pripravili razstavo o brigadirstvu. Naša velika želja je, da s takšnimi druženji opozorimo na vrednote, kot so solidarnost, medsebojna pomoč, razumevanje, prijateljstvo, socialni čut, enakost, ki smo jih gojili in razvijali v družbi ter hkrati opozorimo na potrebo po ohranjanju in razvoju le teh tudi v prihodnje. Vabi vas Medobčinsko društvo brigadirjev Koroške v sodelovanju z Enoto brigadirjev iz Dravograda.

Ob 18.00, Mladinski center Dravograd

PETEK, 10. OKTOBER

Prijaznost ti bo krila dala – vedno reci prosim in hvala

Ob Tednu otroka 2025 vas vabimo na predavanje dr. Lucije Čevnik: Spoštljiva komunikacija - kako podati kritiko, kako jo sprejeti ter ob tem ohranjati bonton in graditi dobre odnose.

Skupaj bomo raziskali moč prijaznih besed, pomen spoštljivega dialoga in kako z zgledom gradimo mostove razumevanja – za otroke in odrasle. Vabljeni, da skupaj naredimo prostor prijaznosti!

Organizator je DPM v sodelovanju s Koroško gospodarsko zbornico Dravograd in Občino Dravograd.

Ob 10.00, Koroška gospodarska zbornica Dravograd

PETEK, 10. OKTOBER

Drive-in kino doživetje – film F1

Prijave za brezplačen ogled na www.amzs.si/kino. Prijave so obvezne, da si zagotovite parkirno mesto.

Ob 18.00, pri Gasilskem domu Dravograd

PETEK, 10. OKTOBER

Predstavitve knjige z naslovom 15m2, avtorja Dušana Jambrošiča

15m2 je grenko sladka avtobiografska zgodba o osamosvajanju svoje vrste in življenju v ljubljanskem najemniškem stanovanju, katerega bivalna površina znaša 15 kvadratnih metrov. Borba s samim sabo in večnim pomanjkanjem denarja, ker je šla polovica plače zgolj za najemnino. Delitev kopalnice s sosedo, zabavne in malo manj zabavne prigode s sosedi ...

Ob 19.00, Dvorec Bukovje

NEDELJA, 12. OKTOBER

Projekcija vojnega filma Ostri vrh

Filmsko ustvarjalno društvo Loke Studio predstavlja kratki vojni film Ostri vrh, ki prikazuje ozadje zamolčane bitke ob napadu nacistične Nemčije na Jugoslavijo leta 1941. Večina dogajanja se odvija na odročni kmetiji visoko v gorah na Koroškem, kjer vojaki pazijo na mejo in so ob prihodu sovražnika pripravljeni sprejeti usodne odločitve. Po projekciji sledi kratek pogovor z režiserjem in igralci filma. Vstop je prost!

Ob 18.00, Dom borcev Šentjanž

SREDA, 15. OKTOBER

Odprtje razstave likovnih del koroških likovnikov

Predstavili se bodo koroški umetniki, ki so v mesecu maju sodelovali na srečanju koroških likovnikov na Grajski bajti. Razstava bo odprta v delovnem času Infopisarne do konca oktobra.

Ob 18.00, Infopisarna Dravograd

ČETRTEK, 16. OKTOBER

Koncert Slakove glasbe

S koncertom bodo obeležili življenjsko pot in glasbo Lojzeta Slaka. Zazvenela bo Lojzetova harmonika, zazvene bodo harmonike nastopajočih z najlepšimi melodijami ansambla Lojzeta Slaka. Vstopnice so na voljo na Eventimu, Petrolu in Pošti Slovenije.

Ob 19.00, dvorana Špic D

PETEK, 24. OKTOBER**Grajski dan**

Prireditve ob 100. obletnici smrti zadnjega barona na dvorcu Bukovje Hansa Karla Kometra. Skozi zanimiv program, v katerem so moči združili dijaki 3. letnikov srednjega strokovnega izobraževanja in 1. letnikov poklicno tehniškega izobraževanja Srednje šole Slovenj Gradec in Muta, Koroški pokrajinski muzej, Javni zavod Dravit in JSKD OI Dravograd, boste lahko spoznali življenje tistega časa. Vstopnine ni!

Od 15.00 do 18.00, dvorec Bukovje

PONEDELJEK, 27. OKTOBER**Obeležitev svetovnega dneva možganske kapi**

Ker je to eden izmed najpogostejših vzrokov za smrt, bomo na stojnici člani CVB Dravograd ozaveščali o znakih možganske kapi, ukrepanju ter pomoči oboleli osebi. Na ta dan bo Center za krepitev zdravja Dravograd na stojnici izvajal prikaz temeljnih postopkov oživljanja in uporabo AED. Obiskovalci si bodo lahko izmerili krvni tlak in se posvetovali z zdravstvenim osebjem.

Od 9.00 do 12.00. avla Zdravstvenega doma Dravograd

SREDA, 29. OKTOBER**Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve**

Občinski odbor ZB za vrednote NOB Dravograd organizira občinsko komemoracijo pri spomeniku vsem žrtvam vojn pri občinski stavbi Dravograd. V programu sodelujejo učenci osnovnih šol, KD Črneče, MoPZ Šempetrski pavri in Pihalni orkester Šentjanž.

Ob 16.00, spominski park pri občinski stavbi

DRUŠTVO UPOKOJENCEV DRAVOGRAD**Vabilo na tradicionalni kostanjev piknik**

Društvo upokojencev vabi svoje člane na tradicionalni kostanjev piknik, ki bo potekal v sredo, 15. oktobra, na kmečkem turizmu Vrajenk, s pričetkom ob 13. uri. Tako kot vsako leto boste lahko uživali ob jesenskih dobrotah, ki bodo za vse brezplačne.

Za prijavo je potrebna le dobra volja in potrditev: prijavite se lahko pri svojem poverjeniku, ali osebno v pisarni DU. Za dobro voljo, zabavo in prijetno druženje bomo poskrbeli vsi skupaj.

SREDA, 29. OKTOBER**Proslava ob dnevu reformacije**

Slavnostni govornik na proslavi bo mag. Zmago Godina. V programu sodelujejo ŽPZ Lipa in Glasbena šola Radlje ob Dravi.

Ob 18.00, Dvorec Bukovje

ČETRTEK, 30. OKTOBER**Shod čarovnic**

Čaravnice in čarovniki vseh dežel, združite se! Tokrat na Shodu čarovnic ne zamudite Gozda strahov (iz oddaje Slovenija ima talent), hiše groze, velikih čarovniških trampolinov, začaranih tatoojev, okrepcali pa se boste lahko s čarobnimi prigrizki in napoji. Vstop za otroke je prost, za starejše od 15 let in odrasle je vstopnina 5 €.

Od 17.00 do 20.00, dvorana Špic D

KNJIŽNICA DRAVOGRAD

Spoštovani uporabniki naše knjižnice, obveščamo vas, da je knjižnica v ponedeljek, 22. septembra 2025, zaprla prostore zaradi obnovitvenih del. Do 1. oktobra 2025 bo potekala selitev knjižničnega gradiva in v tem času izposoja ter vračilo ne bosta mogoča.

Po 1. oktobru vas bomo sproti obveščali o možnostih izposoje in vračila gradiva.

Dela bodo potekala predvidoma do konca novembra 2025. V tem času se za izposojeno gradivo zamudnina ne bo obračunavala. Dejavnosti knjižnice (prireditve, projekti, pravljicne ure) v tem času ne bodo potekale. Za potrpežljivost in razumevanje se vam že vnaprej iskreno zahvaljujemo.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE DRAVOGRAD**Teden otroka**

Od 6. do 12. oktobra 2025 bo potekal teden otroka. Letošnje geslo je »Prijaznost ti bo krila dala – vedno reci prosim in hvala«. V DPM Dravograd se bomo potrudili, da bo teden čim bolj zanimiv in pester. V šolah in vrtcih bodo pripravili bogat program aktivnosti, k sodelovanju pa vabimo tudi širšo lokalno skupnost, da skupaj ustvarimo teden, poln prijaznosti.

ŠPORT

KEGLJANJE – 1. B LIGA VZHOD – MOŠKI

Dravograd TRO : Lokomotiva 1

4. 10. 2025 ob 17.00 - Športni center Dravograd

Dravograd TRO : Impol

11. 10. 2025 ob 17.00 - Športni center Dravograd

KOŠARKA – ČLANI 3. SKL

Innoduler Dravograd Koroška : Nazarje

11. 10. 2025 ob 18.00 – Dvorana ŠPIC D Dravograd

Innoduler Dravograd Koroška : Konjice

25. 10. 2025 ob 18.00 – Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – KVAL. ZA 1. A SKL – U-16

Dravograd Koroška: Konjice

2. 10. 2025 ob 18.00 – Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – 2. SKL U-14

Dravograd Koroška B : neznan nasprotnik

11. 10. 2025 ob 9.00 – Dvorana ŠPIC D Dravograd

Dravograd Koroška B : Elektra modri

18. 10. 2025 ob 9.00 – Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – MINI POKAL SPAR U-14

Dravograd Koroška B : Prebold 2014

4. 10. 2025 ob 9.00 – Dvorana ŠPIC D Dravograd

Dravograd Koroška A : Terme Olimia Podčetrtek

4. 10. 2025 ob 11.00 – Dvorana ŠPIC D Dravograd

NOGOMET – ČLANI – MNZ MARIBOR

NK Dravograd : NK Jakob

11. 10. 2025 ob 15.30 - Športni center Dravograd

NK Dravograd : NK Paloma

26. 10. 2025 ob 15.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – MNZ 1. SKUPINA – U 17

NK Dravograd : NK Jurovski Dol

5. 10. 2025 ob 11.00 - Športni center Dravograd

NK Dravograd : NK Rače

19. 10. 2025 ob 11.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – MNZ 1. LIGA – U 15 A

NK Dravograd A : NK Korotan Prevalje

15. 10. 2025 ob 18.00 - Športni center Dravograd

NK Dravograd A : NŠ Slovenj Gradec

29. 10. 2025 ob 18.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – MNZ 2. LIGA – U 15 B

NK Dravograd B : NK Slivnica

12. 10. 2025 ob 9.30 - Športni center Dravograd

NK Dravograd B : ŠD Marjeta-NŠ Dravsko polje

19. 10. 2025 ob 9.30 - Športni center Dravograd

NOGOMET – MNZ 1. SKUPINA – U 13 A

NK Dravograd A : NK Duplek U-13

4. 10. 2025 ob 10.00 - Športni center Dravograd

NK Dravograd A : NŠ Jarenina-Pesnica

18. 10. 2025 ob 10.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – MNZ 4. SKUPINA – U 13 B

NK Dravograd B : Marles

11. 10. 2025 ob 10.00 - Športni center Dravograd

NK Dravograd B : NK Pohorje U-12

25. 10. 2025 ob 10.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – MNZ 1. SKUPINA – U 11 A

NK Dravograd A : NK Malečnik

11. 10. 2025 ob 9.00 - Športni center Dravograd

NK Dravograd A : NK Pohorje U-11

25. 10. 2025 ob 9.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – MNZ 4. SKUPINA – U 11 B

NK Dravograd B : ND Slovenj Gradec B

11. 10. 2025 ob 9.00 - Športni center Dravograd

NK Dravograd B : NŠ ŽNK Radlje D U-11

25. 10. 2025 ob 9.00 - Športni center Dravograd

PLANINSKO DRUŠTVO DRAVOGRAD

Srečanje koroških planincev

sobota, 4. oktober

Vodnik in prijave: Marjan Epšek, 031 316 392, marjanepsek@gmail.com

Tura: lahka nezahtevna pot (L)

Oprema: primerna oblačila, obutev, pohodne palice

Prevoz: organiziran

Letošnje srečanje koroških planincev bo organiziralo Planinsko društvo Ožbalt - Kapla. Več informacij o samem poteku srečanja koroških planincev vam bomo podali naknadno. Spremljajte našo spletno ter Facebook stran PD Dravograd.

Paški Kozjak – Basališče (1272 m)

sobota, 18. oktober

Vodnik in prijave: Vid Šajher, 031 767 253, vid.sajher@gmail.com

Tura: lahka nezahtevna pot (L)

Skupaj hoje: približno 5 ur

Oprema: primerna oblačila, obutev, pohodne palice

Prevoz: organiziran

Paški Kozjak oziroma njegov najvišji vrh Basališče se nahaja na 1272 m in spada v skupino Karavank. Na vrhu se nahaja klopca in vpisna knjiga, vendar pa zaradi gozda v okolici ni razgleda. Ker pa to ni tako množično obiskan vrh, ponuja mir in popolni odklop od vsakdanjih skrbi.

Naša pot se bo pričela v naselju Vitanje, od koder vodi označena planinska pot. Nekaj časa hodimo po cesti mimo hiš, kasneje pa preidemo v gozd, kjer je lepo urejena pot. Na poti se nam kar nekajkrat ponudijo odlični pogledi po okoliških hribih. Vrh dosežemo po nekje po dveh urah in pol. Pot bi sicer lahko nadaljevali tudi do Doma na Paškem Kozjaku, ki pa je do nadaljnjega zaprt, zato se bomo vrnili nazaj proti izhodišču po isti poti, ali pa bomo naredili delno krožno pot mimo kmetij Zgornji Jernejc in Spodnji Jernejc, odvisno od udeležencev. Paški Kozjak oziroma Basališče sodi med razširjene točke Slovenske planinske poti (RSP).

Pohod sekcije DU-PD: Ravne na Kor. – Brdinje – Dobrije

torek, 14. oktober

Vodnik in prijave: Ivana Kotnik, 051 315 963, ivana.kotnik@gmail.com

Tura: lahka nezahtevna pot (L)

Skupaj hoje: 3 do 4 ure

Oprema: primerna oblačila, obutev, pohodne palice

Prevoz: z javnim prevozom do Raven na Kor. ter na povratku iz Dobrij

Tokratni jesenski pohod bomo izvedli od železniške postaje na Ravnah preko naselja Brdinje proti Koplenovem vrhu (744 m), obiskali spomenik padlim v 2. svetovni vojni ter cerkev Sv. Neže. Počitek bo pri Mežnarju. Vračali se bomo v naselje Dobrije oziroma Tolsti vrh in se z javnim prevozom vrnili v Dravograd.

Ptujska Gora, Repetitor, Jelovice (623 m)

sobota, 25. oktober

Vodnik in prijave: Daniel Gorišek, 040 239 474, danilo.gorisek@gmail.com

Tura: lahka nezahtevna pot (L)

Skupaj hoje: približno 6 ur

Oprema: primerna oblačila, obutev, pohodne palice

Prevoz: z osebnimi avtomobili

Hrana: iz nahrbtnika, možna tudi v gostilni ob poti

Iz Dravograda gremo na Ptujsko goro, kjer pustimo vozila in skozi kraja Stogovce in Skrblje prečkamo Dravinjsko dolino. Nato se iz kraja Skrblje povzpemo na zaselek Završe, od tam pa v Budno, kjer se v kraju Jelovice ustavimo na razgledni točki Repetitor, od tam gremo na vrh najvišjega hriba Haloz Jelovice, iz nje pa na Sv. Bolfenk in po isti ali pa po drugi poti na izhodišče, kjer si bomo ogledali še baziliko Ptujsko Goro.

Novi zdravnici v ZD Dravograd

Z oktobrom se v Zdravstvenem domu Dravograd odpirata dve novi ambulanti družinske medicine. Z delom namreč pričenjata dve novi zdravnici, ki bosta s svojim znanjem, strokovnostjo in prijaznostjo poskrbeli za še boljšo dostopnost in kakovost zdravstvene oskrbe v Dravogradu. Vabimo vas, da jih spoznate in si po potrebi rezervirate svoj termin.

Predhodno vas prosimo, da se oglasite na opredelitev pri izbranimu zdravniku, ki bo potekala od 1. do 10. oktobra, ob delavnikih med 8.00 in 13.00, v prostorih stare dežurne ambulante.

Ob sredah, 1. 10. in 8. 10., bo vpis možen tudi v popoldanskem času, in sicer do 17.00.

ZD Dravograd, Trg 4. julija 4, 2370 Dravograd

sreda, 1. oktober	8.00–17.00
četrtek, 2. oktober	8.00–13.00
petek, 3. oktober	8.00–13.00
ponedeljek, 6. oktober	8.00–13.00
torek, 7. oktober	8.00–13.00
sreda, 8. oktober	8.00–17.00
četrtek, 9. oktober	8.00–13.00
petek, 10. oktober	8.00–13.00

ZD Dravograd

Jesen med učenjem in vračanjem k sebi

Poletje se je tiho poslovilo in z njim tudi lahkotni dnevi, ki pogosto zamegljijo občutek za čas. Jesen nas vrača v ritem. Počasnejši, a bolj zbran. V tem prehodu se pogosto znova prebudi potreba po učenju, ne nujno kot nuja, temveč kot način, kako ostati povezan s svetom, z drugimi in s sabo.

Učenje ni več vezano le na mladost in šolske klopi. Lahko je radovedno raziskovanje jezika, spoznavanje digitalnega okolja, razumevanje osebnih financ ali iskanje smisla v družbi, ki se hitro spreminja. Včasih se začne z majhnim vprašanjem, ki zraste v globljo pot. Spet drugič je le potreba po tem, da se znajdemo: v novem okolju, vlogi ali obdobju življenja.

Ljudska univerza Ravne na Koroškem je eden od prostorov, kjer takšne poti najdejo svoje izhodišče. Ne kot tovarna znanja, temveč kot prostor srečanja, podpore in izmenjave. Vsebine, ki jih ponujamo, ne nagovarjajo le praktičnih potreb, temveč tudi tisto tiho željo po rasti, ki se v človeku zbudi takrat, ko začuti, da je znanje več kot le informacija. Je vez z življenjem.

V teh jesenskih mesecih se učimo drugače. Manj je hitenja in več zbranosti. Morda prav zato jesen ni le čas pobiranja sadov, ampak tudi sejanja novega, globljega razumevanja, večje povezanosti in osebnega miru, ki ga znanje lahko prinese.

Če vas kaj od tega nagovarja, vas poti gotovo pripeljejo tudi do nas. Pristrčno vabljeni.

Maja Marija Sadar

Splošne štipendije Občine Dravograd za študente

Študentke in študente obveščamo, da je rok za oddajo vloge za splošno štipendijo Občine Dravograd za študijsko leto 2025/2026 od vključno 1. 10. 2025 do vključno 15. 10. 2025. Štipendija se torej podeljuje samo za 1 šolsko leto. Razpis bo objavljen na občinski spletni strani pod zavahkom Javni razpisi in objave: www.dravograd.si/Razpisi.

Študentke in študenti, ki ste lani že prejeli štipendijo, morate tudi letos oddati vlogo za štipendijo. V nasprotnem primeru do štipendije za letošnje študijsko leto ne boste upravičeni.

Hvala za razumevanje in uspešen začetek novega študijskega leta!

Občina Dravograd

Uspešno izvajanje Programa za krepitev zaposlitvenih možnosti ranljivih posameznikov

Od septembra 2024 Zavod Slokva izvaja večletni program socialne aktivacije z naslovom »Sodelujemo, Krepimo Ustvarjalnost, Podpiramo Aktivnost« (SKUPAJ). Program, ki poteka na dveh lokacijah – v Slovenj Gradcu in Radljah ob Dravi – bo trajal do avgusta 2027.

Trenutno izvajamo že drugo izvedbo programa, v katero je skupaj vključenih 30 udeležencev. Za nami je uspešno zaključen prvi modul, ki je bil namenjen osebni rasti, motivaciji ter pripravi na vključevanje na trg dela. V tem trenutku poteka drugi, praktični modul, v okviru katerega udeleženci pridobivajo praktične in delovne izkušnje pri različnih delodajalcih v lokalnem okolju. Zelo smo hvaležni, da lokalni delodajalci prepoznavajo pomen vključevanja ranljivih posameznikov in jim omogočajo, da skozi delo razvijajo svoje potenciale ter pridobivajo dragocene izkušnje. Njihova pripravljenost za sodelovanje pomembno prispeva k uspehu programa in pozitivnim spremembam v življenjih udeležencev.

V programu je bilo do zdaj skupno vključenih že 60 udeležencev, za katerimi stojijo številne lepe zgodbe o osebnem napredku, novih zaposlitvah ter večji samozavesti pri soočanju z življenjskimi izzivi.

Vpis v novo skupino je že odprt! Decembra 2025 bomo na obeh lokacijah, v Slovenj Gradcu in Radljah ob Dravi, pričeli z izvajanjem nove skupine programa. Vse, ki jih vključitev zanima, vabimo, da se pravočasno prijavijo in si zagotovijo mesto. Za več informacij in prijavo smo dosegljivi na 040 778 613 ali sasg@slokva.si (Slovenj Gradec) in 040 778 612 ali sard@slokva.si (Radjlje ob Dravi).

Alenka Berložnik

Od nas so se poslovili ...

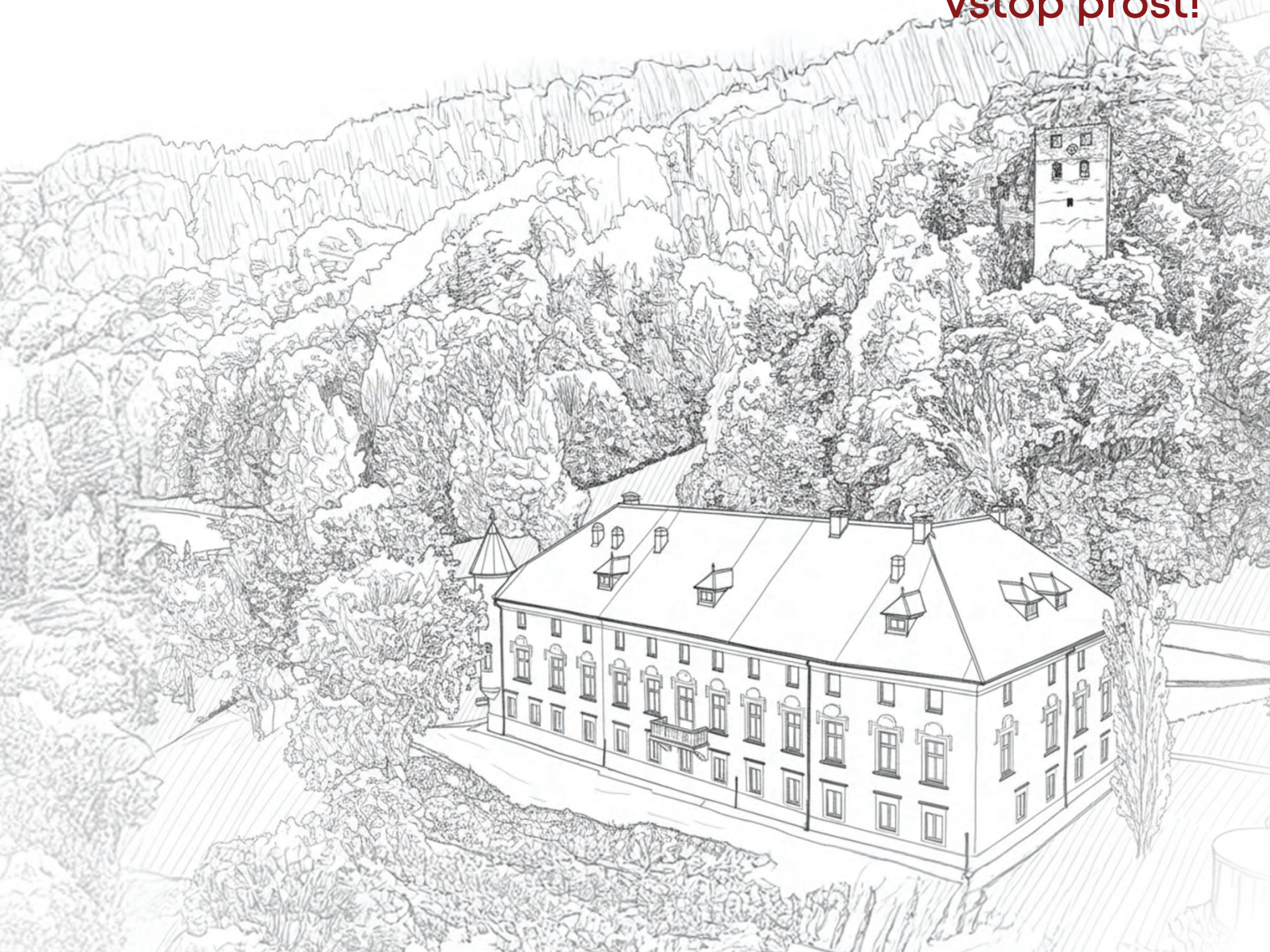

Upoštevane so osmrtnice do zaključka redakcije 23. septembra

GRAJSKI DAN

ob 100. obletnici smrti
barona Kometra

Dvorec Bukovje
petek, 24. 10., od 15.00 do 18.00
Vstop prost!

Kako je živel zadnji baron na dvorcu Bukovje Hans Karel Kometer?
Spoznajte skozi sprehod po dvorcu in med stojnicami, zabavni program s plesnimi
in pevskimi točkami, kulinarično ponudbo in še kakšno presenečenje ...

V projektu sodelujejo dijaki 3. letnikov srednjega strokovnega izobraževanja in
1. letnikov poklicno tehniškega izobraževanja Srednje šole Slovenj Gradec in Muta.

MARKO ŠKUGOR & KVATROPIRCI

DVORANA ŠPIC D
DRAVOGRAD
19.30 SOB 22. 11.

Vstopnice na voljo na ENTRIO, na bencinskih servisih Petrol, Shell in Logo ter v trafikah 3DVA.

